

USNESENÍ

Vrchní soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Luboše Dörfla, Ph.D. a soudců Mgr. Markéty Hudečkové a Mgr. Michaely Wenzlové v insolvenční věci

dlužníka: **Arca Investments v reštrukturalizácii, a. s.**, IČO 35975041
sídlem Plynárenská 7/A, 821 09 Bratislava, Slovenská republika
zastoupený JUDr. Liborem Baslem, LL.M.
sídlem Klimentská 1216/46, 110 00 Praha 1

do níž vstoupilo **Městské státní zastupitelství v Praze**,

o schválení reorganizačního plánu, o **odvolání věřitelů**:

- 1) **Wiener Privatbank SE**, registr. č. FN84890
sídlem Parking 12, 1010 Vídeň, Rakousko
zastoupený advokátem JUDr. Robertem Pelikánem, Ph.D.
sídlem Pobřežní 12, 186 00 Praha 8
- 2) **AVEA – Spolek pro ochranu práv věřitelů, z. s.**, IČO 09936149
sídlem Biskupský dvůr 2095/8, 110 00 Praha 1
IMOS invest s.r.o., IČO 42340250
sídlem Tečovice 349, 763 02 Tečovice
Arcibiskupství olomoucké, IČO 00445151
sídlem Wurmova 562/9, 779 00 Olomouc
Petr Klouda, narozený 16. 8. 1989
bytem Řehořova 27/44, 130 00 Praha 3
Ing. Marek Masopust, narozený 29. 3. 1975
bytem Švermova 241, 399 01 Milevsko
E.N.G. Property a.s., IČO 27663981
sídlem Anglická 140/20, 120 00 Praha 2 – Vinohrady
Ing. Rudolf Gogolín, narozený 4. 5. 1956
bytem Slovanská 1710/18, 748 01 Hlučín
NTD group a.s., IČO 25045776
sídlem Jateční 192/32, Klíše, 400 01 Ústí nad Labem
Antonín Šupler, narozený 5. 10. 1956
bytem Na Galičky 1219, 756 54 Zubří
KOVAR a. s., IČO 45197164
sídlem Leskovec 212, 756 11 Leskovec
UNIKO PÍSEK, s. r. o., IČO 46679405
sídlem Na Ryšavce 235, Hradiště, 397 01 Písek

Jan Bureš, narozený 15. 2. 1972
bytem Čechova 643, 252 63 Roztoky

Ing. Petr Cedidla, narozený 28. 8. 1974
bytem Valašská Polanka 468, 756 11 Valašská Polanka

Ing. Petr Sojka, narozený 21. 8. 1970
bytem Osek 172, 267 62 Osek

František Št'ástka, narozený 17. 2. 1958
bytem Výletní 355/24, 142 00 Praha 4
všichni zastoupení advokátem doc. JUDr. Tomášem Richterem, LL.M., Ph.D.,
sídlem Ovocný trh 573/12, 110 00 Praha 1

3) Rastislav Velič, narozený 24. 7. 1973
bytem Jeséniova 233/28, 831 01 Bratislava, Slovenská republika

proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 31. března 2025, č. j. MSPH 98 INS 723/2021-B-1173,

takto:

- I. Usnesení Městského soudu v Praze ze dne 31. března 2025, č. j. MSPH 98 INS 723/2021-B-1173, se potvrzuje.**
- II. Odvolací řízení se v rozsahu odvolání podaného Ing. Rastislavem Veličem zastavuje.**

Odůvodnění:

1. Ve výroku uvedeném usnesením Městský soud v Praze (dále jen „insolvenční soud“ nebo „soud I. stupně“) schválil reorganizační plán (dále jen „RP III“) předložený věřitelem IFIS investiční fond, a.s., IČO 243 16717, sídlem Čechyňská 419/14a, 602 00 Brno (dále jen „Předkladatel nebo IFIS“) ze dne 30. 9. 2024, zveřejněný dne 2. 10. 2024, č. j. MSPH 98 INS 723/2021-B-1055 až B-1068 v aktualizovaném znění ze dne 30. 12. 2024, zveřejněném dne 2. 1. 2025 pod č. j. MSPH 98 INS 723/2021-B-1105 až B-1110. .
2. V odůvodnění tohoto usnesení se soud I. stupně nejprve zabýval procesním vývojem tohoto insolvenčního řízení a shrnul, že usnesením ze dne 11. 5. 2021 (A-186) zjistil úpadek dlužníka Arca Investments v reštrukturalizácii, a. s., IČO 35975041, sídlem Plynárenská 7/A, 821 09 Bratislava, Slovenská republika (dále jen „dlužník“) a správcem ustanovil Ing. Lee Loudou Ph.D., IČO 69326681, sídlem Vodičkova 41, 110 00 Praha 1 (dále jen „insolvenční správce“, popř. „správce“). Schůze věřitelů, která se konala ve dnech 5. a 6. 10. 2021, přijala usnesení, podle kterého má být úpadek dlužníka řešen reorganizací. Usnesením ze dne 21. 10. 2021 (B-225), povolil insolvenční soud reorganizaci dlužníka a uložil mu, aby ve lhůtě 120 dnů předložil reorganizační plán. Usnesením ze dne 15. 2. 2022 (B-338) prodloužil soud I. stupně dlužníkovi lhůtu k předložení reorganizačního plánu do 20. 6. 2022. Podáními ze dne 20. 6. 2022 a 1. 7. 2022 předložil dlužník reorganizační plán a jeho aktualizované znění. Usneseními ze dne 21. 6. 2022 (B-510) a ze dne 1. 7. 2022 (B-531) schválil insolvenční soud zprávu a upravenou zprávu o reorganizačním plánu. Reorganizační plán dlužníka byl projednaný na schůzi věřitelů ve dnech 25. – 26. 7. 2022 a spočíval v transformaci dlužníkova majetku prostřednictvím korporátní transformace, konkrétně provedené založením společnosti NOAH Asset Management (dále jen „NOAH“) a angažováním krizového managementu do správní rady této společnosti pod kontrolou insolvenčního správce a věřitelského výboru. Na společnost NOAH měl být převeden transformovaný majetek dlužníka a mělo dojít k uspokojení věřitelů dlužníka tak, že zajištěný věřitel J&T Banka, a.s. (dále jen „J&T Banka“ nebo „zajištěný věřitel“, do jehož práv vstoupil později Natland pohledávková III., s.r.o.) bude uspokojen zcela zpeněžením zajištěného majetku dlužníka a nezajištění věřitelé budou uspokojeni prostřednictvím své majetkové účasti ve společnosti NOAH.

3. Stěžejním reorganizačním opatřením této korporátní transformace a transformace pohledávek dlužníka mělo být zjednodušení současné komplikované holdingové struktury dlužníka (dále jen „Skupina Arca“, popsáno dále v textu). Provedení transformace zároveň mělo přispět k zachování hodnoty majetku, jehož pořízení a postupné zhodnocování by bylo financováno dlužníkem. Tento majetek měl být následně převeden na společnost NOAH, která měla pod vedením krizového managementu podléhat kontrole ze strany insolvenčního správce a věřitelského výboru a postupně realizovat hodnotu tohoto majetku. V důsledku převodu majetku původně vlastněného dlužníkem, resp. jeho dceřinými společnostmi, na společnost NOAH, měla vzniknout dlužníkovi pohledávka za společností NOAH, kterou dlužník v souladu s pravidly stanovenými reorganizačním plánem distribuuje svým věřitelům k uspokojení jejich pohledávek, a která tak bude představovat první hlavní zdroj uspokojení věřitelů. Společnost NOAH následně měla věřitelům na tu část pohledávky, která jim byla postoupena, postupně plnit v závislosti na tom, jak bude docházet ke zpeněžování majetku, který měl být v rámci transformace převeden na společnost NOAH.
4. Společnost NOAH dále měla emitovat nové akcie upsané dlužníkem za účelem jejich distribuce věřitelům v souladu s pravidly stanovenými reorganizačním plánem, které měly představovat druhý hlavní zdroj uspokojení věřitelů. S novými akciemi by bylo spojeno přednostní právo na výplatu podílu na zisku a na likvidačním zůstatku společnosti NOAH a jejich prostřednictvím zajištěno, že věřitelé budou mít v konečném důsledku nárok na veškerý výtěžek zpeněžení majetku původně vlastněného dlužníkem, resp. jeho dceřinými společnostmi, převedeného na společnost NOAH.
5. Veškerý majetek, který po transformaci měl zůstat dlužníkovi, se měl svěřit do správy společnosti NOAH a za kontroly ze strany insolvenčního správce a věřitelského výboru být postupně restrukturalizován a jeho hodnota měla být realizována. Výtěžek ze zpeněžení tohoto majetku se měl následně distribuovat věřitelům a představovat třetí hlavní zdroj uspokojení věřitelů.
6. Co se týče uspokojení jednotlivých skupin věřitelů, reorganizační plán předpokládal, že pohledávky zajištěného věřitele (J&T Banka, a.s.) budou v rozsahu jejich zajištění plně uspokojeny z výtěžku zpeněžení předmětu zajištění. Případný přebytek výtěžku ze zpeněžení předmětu zajištění, po úplném uspokojení zajištěné pohledávky J&T Banka se měl následně použít k uspokojení pohledávek nezajištěných věřitelů. Pohledávky nezajištěných přihlášených věřitelů zařazených do skupin č. 2 (nezajištění věřitelé) a č. 3 (skupinová věřitelé) měly být předmětem komplexní restrukturalizace. Jejich původní přihlášené pohledávky měly zaniknout a namísto nich jim měly vzniknout nové pohledávky, které se měly uspokojovat prostřednictvím výše uvedených tří hlavních zdrojů, tj. postoupením části pohledávky za společností NOAH, převodem nově emitovaných akcií společnosti NOAH a z výtěžku zpeněžení zbývajících majetku dlužníka.
7. Dlužník věřitele v reorganizačním plánu rozdělil do čtyř skupin, kdy 1. skupinu tvořil zajištěný věřitel (J&T Banka), 2. skupinu nezajištění věřitelé (jako věřitelé s pohledávkami z běžného obchodního styku), 3. skupinu nezajištění věřitelé (tzv. skupinová věřitelé, v nichž dlužník má nebo měl přímý majetkový podíl, držel v nich takový podíl prostřednictvím právnických osob a fyzická osoba – člen statutárního orgánu dlužníka), kteří měli pohledávky související s financováním skupiny dlužníka. Poslední, 4. skupinu, tvořili tři akcionáři dlužníka.
8. Podle výsledku hlasování o reorganizačním plánu, které proběhlo na schůzi věřitelů svolané za tím účelem soudem I. stupně na 25. – 26. 7. 2022, došlo k přijetí reorganizačního plánu skupinami č. 1 a č. 2, tedy zajištěným věřitelem a částí nezajištěných věřitelů. Ve skupině č. 2 hlasovalo 1 100 věřitelů, jejichž pohledávky činily celkem 11 869 885 Kč, pro hlasovalo 825 věřitelů s počtem hlasů 7 883 435 056, tedy 66,40 % hlasů skupiny. Skupina č. 3 – nezajištění skupinová věřitelé, reorganizační plán nepřijali. V této skupině se nacházejí jednak věřitelé bez hlasovacího práva [koncernová věřitelé dle § 53 odst. 1 zákona č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon, dále jen „IZ“) ve vztahu k dlužníkovu reorganizačnímu plánu], a dále věřitelé s právem hlasovat, z nichž proti reorganizačnímu plánu hlasovali celkem čtyři z pěti věřitelů v poměrné výši 96,64 % hlasů skupiny. 4. skupina – akcionáři dlužníka, reorganizační plán přijala.

9. Soud I. stupně shledal reorganizační plán navržený dlužníkem v souladu se zákonem a vůči 3. skupině věřitelů, která jej nepřijala, jej neshledal nespravedlivým. Proto rozhodl usnesením ze dne 26. 7. 2022, č. j. MSPH 98 INS 723/2021-B-639 o schválení tohoto reorganizačního plánu.
10. Na základě odvolání do usnesení soudu I. stupně o schválení reorganizačního plánu podané věřiteli ze 2. a 3. skupiny – hlasujícími proti tomuto reorganizačnímu plánu (když jejich nesouhlasnou argumentaci podpořilo i Městské státní zastupitelství v Praze) rozhodl odvolací soud usnesením ze dne 20. 2. 2023, č. j. 5 VSPH 1400/2022-B-718 (dále jen „Zrušovací usnesení“) o zrušení tohoto usnesení a vrácení věci k dalšímu řízení soudu I. stupně, zejména k doplnění reorganizačního plánu dlužníkem, když své důvody a právní názor shrnul následujícím způsobem.
11. Předně odvolací soud poukázal na vady reorganizačního plánu dlužníka, který jednak v rozporu se zákonem vede k diskriminaci části věřitelů (3. skupina, srov. odst. 12), ale zejména jeho nepřesvědčivém doložení možnosti dosažení očekávaných cílů reorganizace, uspokojení věřitelů v nabízeném rozsahu, zatímco rizika předloženého reorganizačního plánu, na která upozorňoval insolvenční správce, a která připouští i znalecký ústav při zpracování všech znaleckých posudků, nejsou uspokojivě řešena (poskytnutí podkladů pro ocenění zahraničních dceřiných společností, možnost realizace podstatně nižší ceny z prodeje aktiv dlužníka, personální složení správní rady a základní body strategie realizace transformace). Navrhovaná řešení v tomto reorganizačním plánu nebyla dle názoru odvolacího soudu hodnověrně podložena a míra navrhovaného uspokojení (všech) nezajištěných věřitelů vzbuzovala důvodné pochybnosti v porovnání s právními a ekonomickými možnostmi dlužníka a schopností realizovat hodnotu majetku v majetkové podstatě na úroveň navrhovanou tzv. „Transformačním“ posudkem způsobem, který reorganizační plán nabízí. Odvolací soud podrobněji popsal kritické body ocenění majetku dlužníka pro účely jeho zpeněžení a tzv. „Transformačního“ posudku, poukázal na zastaralé časové podklady posudků a další jeho rozpory s expertní zprávou, kterou nechal vypracovat insolvenční správce (srov. odst. 43 až 47 a 56 až 58 Zrušovacího usnesení). Shledal proto reorganizační plán obsahově nezpůsobilým věrně zobrazovat ekonomické a právní možnosti dlužníka a vyvrátit pochybnosti o poctivosti jeho záměru. Zvláště za situace, kdy velká odpovědnost za realizaci majetkových hodnot, jednání se subjekty majetkově provázanými s dlužníkem a schopnost naplnit reorganizační plán, spočívá na statutárním orgánu nově zřízené společnosti NOAH, jehož personální složení nebylo v době hlasování o reorganizačním plánu známo, a ve kterém právo nominace jeho členů byla v případě jednoho člena i na dlužníku. Odvolací soud rovněž poukázal na riziko možného úpadku nově ustavené společnosti NOAH, pokud se nepodaří realizovat majetek dlužníka dle předpokládané hodnoty výtěžnosti aktiv, resp. pokud výtěžnost klesne na 70 % oproti předpokládané hodnotě v „Transformačním“ posudku, jelikož jeho hodnota nebude odpovídat nominální hodnotě pohledávky NOAH (jeho závazku předpokládanému reorganizačním plánem vůči věřitelům), obzvláště s přihlédnutím k vysokým očekávaným nákladům reorganizace (přesahující 620 000 000 Kč).
12. Dále odvolací soud odlišně hodnotil otázku spravedlnosti dlužníkovy reorganizačního plánu ve vztahu k 3. skupině věřitelů s ohledem na jinou (nižší) výši uspokojení, kterého se jim mělo dostat, a v této části shledal reorganizační plán v rozporu se zákonem.
13. Oproti tomu neshledal odvolací soud důvodnými námitky odvolatelů v tom smyslu, že reorganizační plán zjevně neobstojí v testu nejlepšího zájmu věřitelů, když nesdílel předpoklad rychlejšího zpeněžení majetku dlužníka v rámci konkursního řízení oproti transformačnímu řešení nabízenému v reorganizačním plánu. Rovněž odvolací soud shledal přípustným způsobem navrhované reorganizace, podle kterého by (na rozdíl od přímého zpeněžení majetku v konkursu) transformace majetku dlužníka rovněž směřovala k jeho řízené likvidaci, pokud by nabízené uspokojení nezajištěných věřitelů podle navrhovaného způsobu likvidace mělo být podstatně vyšší (rozdíl je předpokládán o více než 20 % výše přihlášených nezajištěných pohledávek oproti konkursu) a odůvodněné právně-organizačními systémovými kroky vedoucími k transpozici majetkové struktury holdingu Skupiny Arca v ospravedlnitelné časové lhůtě 5 let. I přes vyšší

nákladovost navrhovaného řešení by navrhovaná reorganizace tak dle odvolacího soudu splňovala rámec zákonné úpravy a sama o sobě nebyla v rozporu s insolvenčním zákonem. Konečně i rizika spočívající v potřebě spolupráce se zahraničními členy holdingu Arca při převodu a realizování majetkových hodnot dlužník odvolací soud sice vzal v úvahu, ale s přihlédnutím k vůli většiny věřitelů, kteří zvolili jako způsob řešení úpadku dlužníka reorganizaci, je hodnotil jako obdobné, jako při řešení úpadku dlužníka konkursem, tudíž v nich samotných neshledal důvod pro neschválení reorganizačního plánu.

14. Další průběh řízení před soudem I. stupně spočíval v tom, že dlužník předložil na výzvu insolvenčního soudu ze dne 27. 6. 2023 přepracovaný reorganizační plán (dále jen „RP II“) a zprávu o reorganizačním plánu. Insolvenční soud usnesením ze dne 28. 6. 2023 (B-795) zprávu o reorganizačním plánu schválil. Na schůzi věřitelů konané dne 25. 7. 2023 skupina věřitelů č.1 – zajištění věřitelé, RP II nepřijala, skupina č.2 – nezajištění věřitelé, reorganizační plán nepřijala, skupina č. 3 – akcionáři dlužníka, reorganizační plán přijala, tudíž nebyly splněny všechny podmínky pro schválení reorganizačního plánu. Proto insolvenční soud (usnesení B-836) doplněný reorganizační plán RP II předložený dlužníkem, zamítl.
15. Proto insolvenční soud svolal (usnesením B-955) schůzi věřitelů, jejímž předmětem bylo hlasování, zda a která jiná osoba než dlužník, má přednostní právo sestavit reorganizační plán. Schůze věřitelů konaná dne 14. 2. 2024 přijala usnesení, že přednostní právo sestavit reorganizační plán má IFIS. Lhůtu stanovenou k předložení reorganizačního plánu mu insolvenční soud prodloužil (usnesením B-1039) do 30. 9. 2024, kdy jej IFIS spolu se zprávou o reorganizačním plánu předložil. Zpráva o reorganizačním plánu IFIS byla schválena usnesením ze dne 3. 10. 2024 (B-1070) a aktualizovaná zpráva o reorganizačním plánu spolu s aktualizovaným reorganizačním plánem byla věřitelem IFIS předložena dne 30. 12. 2024 a následně usnesením ze dne 2. 1. 2025 (B-1111) byla i tato aktualizovaná zpráva schválena.
16. Dále z odůvodnění napadeného usnesení plyne popis tohoto věřitelského reorganizačního plánu, který vychází z faktu, že dlužníkova Skupina Arca má komplikovanou holdingovou strukturu, kdy významná část majetku, jehož pořízení a postupné zhodnocování bylo financováno dlužníkem, není držena přímo dlužníkem, ale je držena nepřímo skrze zahraniční sub-holdingové entity. Tuto strukturu hodlá navrhuující Předkladatel IFIS ve spolupráci s dlužníkem napřímit prostřednictvím komplexní před-transformace, transformace nepřímého majetku a převodem aktiv dlužníka. Před-transformace byla ve vzájemné spolupráci Předkladatele, dlužníka a insolvenčního správce připravena a spočívá v přesunu aktiv kyperské vnukovské dceřiné společnosti dlužníka Arca Capital Cyprus Limited (dále jen „ACCL“) pod dceřinou společností dlužníka, kterou dlužník 100% vlastní a ovládá, čímž se kontrola nad těmito aktivy napřímí (dále jen „Před-transformace“). Touto společností je nově založená společnost AI Czech Holding a.s., IČO 21769311 (dále jen „ACH“). K podpisu příslušné dokumentace pro provedení Před-transformace všemi dceřinými a vnukovskými společnostmi dlužníka, včetně ACH, již došlo v červenci 2024. Provedení Před-transformace schválil insolvenční soud i věřitelský výbor dlužníka. Účinnost Před-transformace je vázána na splnění odkládací podmínky.
17. Reorganizační plán počítá s tím, že kromě Před-transformace dále dojde k transformaci majetku, který dlužník nevlastní napřímo, nýbrž skrz své dceřiné a vnukovské společnosti, a to prostřednictvím tzv. „Transformace nepřímého majetku“ (dále jen „Transformace“), kterou se tento majetek dostane do vlastnictví společnosti ACH. Dále dojde k převodu majetku, který dlužník vlastní přímo (vyjma tzv. „Ostatního majetku“) na společnost ACH. Ta bude hodnotu veškerého majetku, který dle reorganizačního plánu nabude, postupně realizovat za dohledu insolvenčního správce a věřitelského výboru. Provedení celkové Transformace by mělo přispět k zachování hodnoty dlužníkova majetku. Podle hodnot stanovených znaleckými zprávami Equity Solutions Appraisals s.r.o., IČO 28933362, sídlem Ovocný trh 573/12, Staré Město, 110 00 Praha 1 [dále jen „EQUITY“ (podrobněji dále v odůvodnění)] může hodnota majetku určeného k uspokojení pohledávek věřitelů po provedení Transformace v rámci reorganizace

dle Předkladatele dosáhnout po zohlednění nákladů na provedení reorganizace částky až 2 469 490 202 Kč. Dle Předkladatele v navrhované reorganizaci tak mohou věřitelé dosáhnout na vyšší míru uspokojení svých pohledávek oproti konkursu. A to i vzhledem k tomu, že většina reálné majetkové hodnoty dlužníka je alokována na společnostech zavěšených níže ve struktuře Skupiny Arca. Cesta k těmto hodnotám v rámci konkursu by byla složitá a zdlouhavá, když do majetkové podstaty dlužníka jako takového spadají převážně jen majetkové účasti v zahraničních společnostech nebo pohledávky za těmito společnostmi. Již jen schválením předloženého reorganizačního plánu se dle Předkladatele díky Před-transformaci věřitelé dostanou do lepší pozice než v případě dlužníkovy konkursu, protože dojde bez dalšího k nabytí účinnosti převodů aktiv původně vlastněných kyperskou vnukovskou společností dlužníka ACCL na ACH. K uspokojení věřitelů má být použit všechen majetek dlužníka (ať již ten, který dlužník drží přímo, či nepřímo prostřednictvím jiných společností ze skupiny). Stávajícím akcionářům dlužníka nebude v průběhu reorganizace poskytováno žádné přímé ani nepřímé plnění a ani po jejím dokončení jim z titulu jejich majetkové účasti v dlužníkovi nic nezůstane.

18. Průběh reorganizace dle Předkladatele je tedy následující:

- zformování společnosti ACH jakožto dlužníkem nově založené právnické osoby, ve které dlužníkovi věřitelé následně budou mít majetkovou účast;
- nabytí účinnosti Před-transformace, která je vázána na splnění odkládací podmínky;
- fáze Transformace majetku nepřímo vlastněného dlužníkem, který vykazuje hodnotu, jejíž realizace může sloužit k uspokojení pohledávek dlužníkových věřitelů a která je vázána na splnění odkládací podmínky nepřímé transformace;
- převod majetku, který vlastní přímo dlužník na společnost ACH;
- vydání nových druhů akcií společností ACH a jejich upsání dlužníkem;
- splacení emisního kurzu akcií ACH B započtením kapitalizované části pohledávky ACH;
- fúze sloučením společnosti NOAH do společnosti ACH;
- uspokojení zajištěné pohledávky z výtěžku zpeněžení předmětu zajištění;
- vydání části dlužníkovy majetku jeho nezajištěným věřitelům, zejména 1) části jeho pohledávky za společností ACH z titulu kupní ceny za převod převáděných aktiv dlužníka na tuto společnost a 2) nových druhů akcií společností ACH upsaných dlužníkem;
- postupný prodej celkového transformovaného majetku, který společnost ACH nabude na základě výše uvedených kroků, a to vše pod kontrolou ze strany insolvenčního správce a věřitelského výboru;
- realizace a distribuce realizované hodnoty ostatního majetku, který zůstane součástí majetkové podstaty dlužníka a dispoziční oprávnění k němu bude mít insolvenční správce, věřitelům dlužníka;
- postupné uspokojování pohledávky za společností ACH, která byla vydána dlužníkovým věřitelům;
- zpeněžení případného zbývajících majetku v rámci likvidace společnosti ACH a výplata likvidačního zůstatku dlužníkovým věřitelům.

19. Věřitelé jsou předloženým reorganizačním plánem rozděleni do tří skupin. 1. skupina – Zajištěný věřitel Natland pohledávková III. s.r.o. (jehož předchůdcem byl J&T Banka, a.s., dále jen „zajištěný věřitel“) se zajištěnou pohledávkou ze smlouvy o úvěru reg. č. EUR 20/OAO/2020 ze dne 7. 4. 2020 ve znění dodatku č. 1 ze dne 18. 6. 2020 a dodatku č. 2 ze dne 3. 7. 2020 evidovanou v insolvenčním rejstříku dlužníka jako dílčí pohledávku č. 1 a 2 ve výši 494 299 148,83 Kč. 2. Skupina – nezajištění věřitelé s celkovou výší pohledávek 22 982 516 760 Kč, z toho podmíněných pohledávek je

3 199 797 594 Kč a nepodmíněných 19 782 719 166 Kč a 3. skupina – akcionáři dlužníka (fyzické osoby Ing. Rastislav Velič, Ing. Peter Krištofovič a Ing. Henrich Kiš).

20. Uspokojení věřitelů dle skupin je navrženo tak, že pohledávky zajištěného věřitele zařazené do 1. skupiny budou plně uspokojeny z výtěžku zpeněžení investičních akcií tvořících předmět zajištění těchto pohledávek, pohledávky nezajištěných věřitelů zařazené do 2. skupiny budou předmětem komplexní restrukturalizace. Původní pohledávky nezajištěných věřitelů na základě tohoto reorganizačního plánu (dále jen „RP III“) zaniknou a namísto nich jim vzniknou nové pohledávky, které budou uspokojeny prostřednictvím v reorganizačním plánu popsanych tří hlavních zdrojů. Akcionáři dlužníka, kteří tvoří 3. skupinu, na základě reorganizačního plánu nezískají žádné přímé ani nepřímé plnění. Akcionářům dlužníka navíc nebude vyplacena ani žádná část likvidačního zůstatku dlužníka v případě, že by dlužník do likvidace vstoupil. Dále platí, že dlužník nesmí po dobu trvání reorganizace mezi akcionáře dlužníka rozdělit zisk nebo jiné vlastní zdroje. Pohledávky za majetkovou podstatou a pohledávky postavené jim na roveň nebudou reorganizačním plánem nijak dotčeny.
21. Soud I. stupně dále vycházel z toho, že reorganizační opatření spočívá v uspokojení věřitelů transformací majetkových aktiv dlužníka po provedení Před-transformace, která umožňuje získání kontroly dlužníka nad aktivy kyperské vnukovské společnosti (ACCL), nejprve:
- transformací nepřímého majetku, která spočívá v převodu majetku, který dlužník nevlastní napřímo, nýbrž skrz své zahraniční dceřiné a vnukovské společnosti, na společnost ACH;
 - distribucí pohledávky dlužníka za společností ACH na úhradu kupní ceny za převáděná aktiva dlužníka mezi věřitele v souladu s pravidly stanovenými reorganizačním plánem a postupné plnění částí pohledávky nezajištěným věřitelům v souvislosti se zpeněžováním transformovaného majetku;
 - prostřednictvím emise nových akcií upsaných dlužníkem ke společnosti ACH a jejich distribuce nezajištěným věřitelům v souladu s pravidly stanovenými reorganizačním plánem;
 - zpeněžením ostatního majetku dlužníka a distribuce výtěžku nezajištěným věřitelům.
22. Soud I. stupně poukázal i na konkrétní opatření, které v reorganizačním plánu mají minimalizovat riziko úpadku společnosti ACH, a to minimalizací rizika předlužení kapitalizací části pohledávky ACH vůči dlužníku proti pohledávce společnosti ACH na zaplacení emisního kurzu Akcií ACH B (k zabránění předlužení) a minimalizací rizika platební neschopnosti nastavením splatností výplat dle reorganizačního plánu a prováděním testu úpadku při jejich provádění.
23. Rovněž vzal v úvahu opatření reorganizačního plánu ve vztahu k aktivům, které vlastní kyperská vnukovská společnost dlužníka (ACCL), kdy došlo již před předložením reorganizačního plánu k přípravě a k podpisu smluvní dokumentace k provedení Před-transformace. Okamžikem účinnosti Před-transformace dojde k transformaci části majetku kyperské vnukovské společnosti dlužníka (ACCL), což umožňuje, aby i ostatní majetek, který dlužník nevlastní napřímo, nýbrž skrz své zahraniční dceřiné a vnukovské společnosti ve Velké Británii, na Maltě a na Kypru (tzv. Transformovaný nepřímý majetek) byl po přijetí reorganizačního plánu se souhlasem insolvenčního soudu převeden na českou společnost ACH.
24. Soud I. stupně při porovnání očekávané míry uspokojení věřitelů reorganizačním plánem vycházel z aktualizovaného odhadu původních znaleckých posudků, které vypracovala stejná znalecká kancelář ve formě 4 „znaleckých zpráv“ (Znalecká zpráva 1, tzn. znalecká zpráva č. A22-305/2024 ze dne 4. 7. 2024 zpracovaná znalcem EQUITY za účelem stanovení hodnoty Převáděných aktiv ACCL; Znalecká zpráva 2, tzn. znalecká zpráva č. A33-316/2024 ze dne 27. 9. 2024 zpracovaná znalcem EQUITY za účelem stanovení hodnoty předmětné části celkového transformovaného majetku; Znalecká zpráva 3, tzn. znalecká zpráva č. A32-315/2024 ze dne 27. 9. 2024 zpracovaná EQUITY za účelem stanovení hodnoty předmětné části celkového transformovaného majetku;

Znalecká zpráva 4, tzn. znalecká zpráva č. A31-314/2024 ze dne 27. 9. 2024 zpracovanou EQUITY za účelem stanovení hodnoty předmětné části celkového transformovaného majetku a dalších částí majetkové podstaty). Při zpeněžování majetkových hodnot jejich přímým a postupným prodejem by tak byla k vypořádání majetková podstata oceněná na 1 865 804 365 Kč, po odečtení částky určené na náklady konkursu, by uspokojení zajištěného věřitele (při řešení úpadku konkursem) vycházelo na 494 299 148,83 Kč a částka 1 163 576 616 Kč pro nezajištěné věřitele. Pro případ úpadku plněním navrženého RP III na základě aktualizovaných znaleckých zpráv soud I. stupně vycházel z ceny majetkové podstaty ve výši 2 861 058 683 Kč, což po odečtení nákladů na provedení reorganizace ve výši 391 568 482 Kč a částky 494 299 148,83 Kč ve prospěch zajištěného věřitele činí 1 975 191 053 Kč ve prospěch nezajištěných věřitelů. Tudíž by rozdíl mezi uspokojením věřitelů v konkursu a plněním navrhovaného reorganizačního plánu činil ve prospěch reorganizačního plánu nejméně 124 305 995 Kč (původní ocenění), případně o částku 811 614 437 Kč (aktualizované ocenění dle „Znaleckých zpráv“).

25. Poté, co věřitelé na schůzi věřitelů dne 20. 1. 2025 hlasovali tak, že 1. a 2. skupina věřitelů reorganizační plán přijala, zatímco 3. skupina věřitelů jej nepřijala (akcionáři dlužníka), soud I. stupně rozhodl o schválení tohoto v pořadí 3. reorganizačního plánu, neboť jej neshledal v rozporu se zákonem, zhodnotil, že reorganizační plán obsahuje všechny obligatorní náležitosti uvedené v § 340 IZ a prostřednictvím reorganizačního plánu lze očekávat vyšší uspokojení nezajištěných věřitelů. Plán poskytuje dle názoru soudu I. stupně podrobnější finanční analýzu očekávaného uspokojení věřitelů než poslední plán předložený dlužníkem, včetně finančních výkazů, analýzy cash-flow a projekcí výkonu posuzovaných společností, ve kterých má dlužník podíl, či uplatňuje vůči nim své pohledávky. Reorganizační plán obsahuje konkrétní časové harmonogramy a snaží se proces reorganizace definovat v čase stanovením jednotlivých milníků dosahování dílčích cílů celého procesu. Patrná je snaha jasně definovat odpovědnost a role jednotlivých subjektů a zainteresovaných stran. Dle názoru soudu jde celkově o komplexní a dobře strukturovaný plán, který se zaměřuje na klíčové oblasti restrukturalizace dluhu, správy aktiv a zlepšení operační efektivity. Podrobná finanční analýza poskytuje jasný přehled o aktuálním finančním stavu společnosti a očekávaných výsledcích po implementaci plánu včetně realistického předpokladu uspokojení věřitelů a realistického porovnání tohoto uspokojení v konkursu a po úspěšné realizaci reorganizačního plánu.
26. Jakkoli soud I. stupně připustil, že i v případě tohoto reorganizačního plánu přetrvává absence kvalitních finančních podkladů předložených zahraničními dceřinými společnostmi dlužníka, zdůraznil, že jsou nyní k dispozici alespoň některé finanční výkazy posuzovaných společností (rozvaha, výkaz zisku a ztrát) byť nikoli v požadované kvalitě a za všechna požadovaná období. Soud I. stupně proto na základě výše uvedeného nemůže důvodně předpokládat, že dlužník nebo dokonce Předkladatel sleduje předložením reorganizačního plánu nepoctivý záměr, navíc míra spolupráce dceřiných společností by měla stejně negativní vliv jak na reorganizaci, tak na konkurs. S uvedeným problémem se pak pojí i rozsah a pravdivost čestných prohlášení poskytnutých dlužníkem a jeho předsedou představenstva a majoritním akcionářem, panem Rastislavem Veličem, zejména když v průběhu insolvenčního řízení dlužníka byly zjištěny informace, na základě kterých existuje riziko, že rozsah hodnotného transformovaného majetku v RP III není úplný. Tento nedostatek však není pochybením na straně Předkladatele, ani rizikem, které vzniká na základě RP III, ale je dáno strukturou dlužníka, mírou jeho součinnosti a součinností osob v jeho skupině. Jak správce dodává, ani konkurs dlužníka by uvedená rizika nepokryl.
27. Soud I. stupně vzal rovněž v úvahu stanovisko insolvenčního správce k navrhovanému reorganizačnímu plánu, ke kterému byla připojena analýza reorganizačního plánu společnosti Ernst & Young, s.r.o. (dále jen „E&Y“) a právní analýza DRV Legal, s.r.o., advokátní kancelář (dále jen „DRVL“), a které bylo zásadně souhlasné. Uvedené analýzy, ze kterých insolvenční správce vycházel, shrnovaly pozitivní přínos i jednotlivá rizika reorganizačního plánu. Jeho pozitivum bylo spatřováno v provedení Před-transformace holdingové struktury dlužníka, tj. přesunu aktiv ACCL

pod dceřinou společností dlužníka (ACH), jejímž 100% akcionářem je dlužník (soud I. stupně usnesením ze dne 9. 7. 2024, B-1017 i věřitelský výbor dlužníka tuto Před-transformační smlouvu schválil) vázané na odkládací podmínku navázanou na schválení RP III soudem. Dalším navazujícím krokem má být Transformace dalšího majetku, který dlužník nevlastní napřímo, nýbrž prostřednictvím svých dceřiných a vertikálně níže vlastněných společností, a který přejde na společnost ACH, a to vyjma části majetku, tzv. Ostatního majetku, který zůstane v majetku dlužníka pod kontrolou insolvenčního správce. Výsledkem obou kroků transformace je napřímení vlastnické struktury tak, aby transformovaný majetek přešel do vlastnictví společnosti ACH a následně mohlo dojít k jeho zpeněžení, které bude sloužit k uspokojení věřitelů dlužníka pod správou společnosti ACH, jež bude pod kontrolou věřitelského výboru dlužníka (právo nominovat členy správní rady ACH bude mít primárně věřitelský výbor dlužníka). Kontrola nad prodejem aktiv ACH je podle RP III zajištěna tím, že členové správní rady ACH jsou schvalováni insolvenčním správcem a nominováni věřitelským výborem dlužníka.

28. Konečně soud I. stupně považoval za splněnou i podmínku „testu nejlepšího zájmu“, kdy každý věřitel podle reorganizačního plánu získá plnění, jehož celková současná hodnota je ke dni účinnosti reorganizačního plánu stejná nebo vyšší než hodnota plnění, které by zřejmě obdržel, kdyby dlužníkův majetek byl řešen konkursem. Poukázal na závěr plynoucí ze skutkových zjištění, kdy dle reorganizačního plánu a připojených znaleckých posudků se předpokládá 100% uspokojení zajištěného věřitele jak v reorganizaci, tak v konkursu, v případě nezajištěných věřitelů 2. skupiny předpokládá uspokojení v reorganizaci 10,40 %, v konkursu pak maximálně 9,75 %, a uspokojení akcionářů dlužníka ve 3. skupině činí 0 % jak v reorganizaci, tak v konkursu. Rovněž pohledávky za majetkovou podstatou a pohledávky jim na roveň postavené byly uhrazeny nebo mají být podle reorganizačního plánu uhrazeny ihned poté, co se reorganizační plán stane účinným, ledaže bylo mezi dlužníkem a příslušným věřitelem dohodnuto jinak. Současně zdůraznil, že i v případě, kdy by ocenění „Znaleckými zprávami“ nebylo zcela přesné, je třeba brát v úvahu, že snížení míry uspokojení nezajištěných věřitelů by se projevilo v případě konkursu i reorganizace stejnou měrou, neboť oba způsoby řešení úpadku směřují s největší pravděpodobností k jeho likvidaci, což ostatně zákon i judikatura vyšších soudů připouští.
29. Nepřijetí reorganizačního plánu 3. skupinou věřitelů dle závěrů soudu I. stupně nemůže zabránit schválení reorganizačního plánu, neboť se jedná o věřitele, kteří sice nebudou v rámci reorganizace uspokojováni, nicméně k jejich, byť částečnému, uspokojení nemůže vést ani řešení úpadku dlužníka konkursem, a navíc se jedná o situaci, kdy nezajištění věřitelé nezískají ani takové uspokojení, které by dosahovalo celkové jmenovité hodnoty všech zajištěných pohledávek dle § 335 odst. 3, 4 IZ.
30. Soud I. stupně se v odůvodnění napadeného usnesení vypořádal též s námitkami nezajištěných věřitelů, kteří ve 2. skupině hlasovali proti přijetí reorganizačního plánu do té míry, že k námitce věřitele AVEA – Spolek pro ochranu práv věřitelů, z. s. a dalších věřitelů hlasujících proti schválení reorganizačního plánu (dále jen „AVEA“) o tom, že reorganizační plán neobstojí v testu nejlepšího zájmu věřitelů pro neúplnost informací o výši plnění, kterého se věřitelům dostane prostřednictvím reorganizačního plánu, soud I. stupně zaujal stanovisko, že závěr o předpokládané výši uspokojení věřitelů z reorganizačního plánu z tohoto plánu zjistit lze. Odkázal na „Znalecké zprávy“ a samotnou zprávu o reorganizačním plánu. Dále poukázal na specifické řešení reorganizace, kde největší roli nehraje vyčíslení přesné výhody výše předpokládaného plnění, ale skutečnost, že snížení hodnoty očekávaného výtěžku zpeněžení v konkursu a transformace dlužníka směřující k likvidaci se projeví v zásadě obdobným způsobem, neboť výhodou tohoto reorganizačního plánu není uchování obchodní činnosti dlužníka, ale míra transformace majetku dlužníka, zapojení věřitelů a dalších subjektů do reorganizačního procesu a ochota ke spolupráci na straně dlužníka a jím řízených subjektů.

31. Proti tomuto usnesení o schválení reorganizačního plánu se odvolali: nezajištěný věřitel Wiener Privatbank SE (dále jen „WPB“), nezajištěný věřitel AVEA (uvedení v záhlaví tohoto usnesení) a věřitel Ing. Rastislav Velič, akcionář dlužníka.
32. Odvolatel WPB namítal, že schválený reorganizační plán je v rozporu se zákonem. Své výhrady k jeho nezákonnosti formuloval takto:
- reorganizační plán nesměřuje k ozdravení dlužníkovu podniku, nýbrž k prodeji a likvidaci dlužníka, kdy reorganizace může zhoršit postavení věřitelů, když omezuje oprávnění insolvenčního správce a nedává racionální důvody pro favorizování navrhovaného způsobu řešení úpadku;
 - reorganizační plán neurčuje opatření k plnění reorganizačního plánu, když používá jen obecný termín „realizace majetku“ a nedává jasný časový horizont;
 - údaje v reorganizačním plánu nezobrazují věrně ekonomické a právní možnosti dlužníka, neboť ocenění dokládané „znaleckými zprávami“ nedává odpověď na aktuální poměr mezi uspokojením věřitelů v konkursu a v navrhované reorganizaci, resp. navrhované ocenění není srozumitelně odůvodněné;
 - je dán důvodný předpoklad, že navrhovaným reorganizačním plánem je sledován nepoctivý záměr, neboť řešení navrhované reorganizačním plánem spoléhá na větší spolupráci dlužníka a jeho ovládající osoby Ing. Rastislava Veliče. Tomu by mohla prostřednictvím reorganizačního plánu vzniknout skrytá výhoda, např. že na rozdíl od konkursu nebude vyvozována jeho odpovědnost za majetkovou ztrátu dlužníka;
 - není splněna podmínka testu nejlepšího zájmu, když není dostatečně zohledněno ocenění pohledávky YVEX nebo VS Faktor, kdy při odlišném přístupu znalce k jejich ocenění teprve vzniká rozdíl v uspokojení věřitelů a s přihlédnutím k vyšším nákladům reorganizace oproti konkursu se pak míra uspokojení může naprosto vyrovnat.
33. Proto odvolatel WPB navrhl odvolacímu soudu toto rozhodnutí změnit a reorganizační plán neschválit nebo rozhodnutí zrušit.
34. Odvolatel AVEA a další věřitelé navrhovali odvoláním ze dne 14. 4. 2025 (B-1179) doplněným podáním ze dne 26. 5. 2025 (B-1197) a ze dne 10. 7. 2025 (B-1216) rovněž odvolacímu soudu, aby rozhodnutí soudu I. stupně změnil tak, že se reorganizační plán neschvaluje. Argumentovali zejména tím, že soud neúplně zjistil skutkový stav a dospěl tak k nesprávným skutkovým zjištěním a své rozhodnutí založil na nesprávném právním hodnocení. Napadali zejména:
- porušení práva odvolatelů na spravedlivý proces, když zápis z jednání schůze věřitelů z 20. 1. 2025 byl v části oponentních dotazů odvolatelů k předkladateli reorganizačního plánu proveden stručným, až nesrozumitelným způsobem, což lze snadno doložit doslovným přepisem nahrávky ze schůze. Pokud soud I. stupně vycházel při formulaci svého rozhodnutí jen z tohoto přepisu, musel být ovlivněn jeho jednostranným zněním;
 - Předkladateli chybělo pověření schůze věřitelů k sestavení (přednostního) reorganizačního plánu, neboť pro něj nehlasovala na schůzi dne 14. 2. 2024 dostatečná většina věřitelů, takže pověření Předkladatele soudem (B-1087) k předložení reorganizačního plánu je procesní vadou. Usuzovali tak proto, že insolvenční soud nezapočetl hlasy věřitelů P 1732, P 1735, P 1741 a P 1742, kteří hlasovali PROti tomu, aby byla pověřena předložením reorganizačního plánu jiná osoba, než dlužník, do hlasování o právu sestavit reorganizační plán Předkladatelem, ačkoli jejich vůle byla z hlasovacích lístků jasně patrná. Kdyby je započtl, poklesl by počet hlasujících věřitelů PRO v této otázce pod 50 %;
 - Předkladatel zmeškal zákonnou lhůtu k předložení reorganizačního plánu, když toto zmeškání bylo de facto soudem prominuto usnesením ze 13. 8. 2024 (B-1038), ačkoli lhůta pro předložení

reorganizačního plánu uplynula dne 18. 7. 2024 a žádost o prodloužení lhůty byla podána až dne 22. 7. 2024;

- svá skutková zjištění soud I. stupně opřel o listinu, která není součástí spisu a nebyla tedy řádně provedena jako důkaz (znalecký posudek společnosti VALUE4YOU, s.r.o.), čímž opět zatížil řízení procesní vadou;
- neprovedl navrhovaný důkaz (odborné stanovisko znalce) předkládaným odvolateli (B-1156);
- rozpor reorganizačního plánu se zákonem, když v něm nejsou označeny osoby, které budou oprávněny nakládat s majetkovou podstatou (členové správní rady ACH);
- údaje v reorganizačním plánu nezobrazují věrně ekonomické a právní možnosti dlužníka;
- reorganizační plán neprochází testem nejlepšího zájmu;
- a je jím sledován nepoctivý záměr.

35. Odvolatel Ing. Rastislav Velič ve svém odvolání ze dne 15. 4. 2025 (B-1182) namítal nesoulad stavu přihlášení zajištěné pohledávky P-34 se soupisem majetkové podstaty, když odkázal na svá předchozí podání (B-1119 a B-1125), jejichž hlavní námitka spočívala v nesprávném označení rozsahu zajištění věřitelem, jenž nesprávně označil své zástavní právo k v tu dobu již neexistujícím akciím. Vzhledem k tomu, že reorganizační plán označuje zajištění akcií správným způsobem, fakticky napravuje vadu přihlášky zajištěného věřitele, zatímco zajištěný věřitel by neměl být v důsledku své špatně podané přihlášky v rozsahu uvedeném v reorganizačním plánu uspokojován. Rozdíl v rozsahu zajištěné posuzovaném dle přihlášky právního předchůdce zajištěného věřitele činí přitom namísto uváděných 561 880 411 Kč jen 6 382 378 Kč, tedy 487 916 771 Kč. Proto tento věřitel navrhoval, aby odvolací soud změnil rozhodnutí soudu I. stupně a reorganizační plán Předkladatele zamítnul.

36. Část nezajištěných věřitelů, kteří reorganizační plán přijali, podali k odvolání odvolatelů označených shora své vyjádření ze dne 16. 5. 2025 (B-1196), ve kterém vyjádřili svůj souhlas se schválením reorganizačního plánu insolvenčním soudem a navrhovali, aby odvolací soud napadené usnesení potvrdil. Ke skutečnostem tvrzeným odvolateli se vyjádřili tak, že:

- platné znění insolvenčního zákona nevylučuje dle judikatury vrchních soudů tzv. „prodejní reorganizaci“. V daném případě je vhodnější využít nástrojů, které reorganizace nabízí pro lepší transformaci a prodej majetku dlužníka, neboť je možné takto nároky nezajištěných věřitelů vypořádat prostřednictvím jejich nových pohledávek, tj. nepeněžitým plněním. K reorganizaci se podařilo získat závazek ke spolupráci dceřiných a vnukových společností dlužníkového holdingu, neboť pro transformaci holdingového majetku je třeba jejich aktivní součinnosti;
- nakládání s majetkovou podstatou je v reorganizačním plánu popsáno s takovou mírou určitosti, kterou transformační proces umožňuje. Reorganizační plán totiž není splněn samotným převodem majetku dlužníka na ACH a pohledávek dlužníka za společností ACH na nezajištěné věřitele, ale až zpeněžením majetku dlužníka (jeho realizací), tudíž věřitelský výbor si uchová kontrolu i nad fází zpeněžování majetku a distribuce hodnot na pohledávky nezajištěných věřitelů vůči ACH;
- ekonomické možnosti dlužníka jsou zobrazeny dostatečně ve Znaleckých zprávách, které jsou podkladem pro aktualizaci původního ocenění majetku dlužníka. Zákon ocenění znaleckým posudkem v této fázi reorganizace nevyžaduje a zadání nových znaleckých posudků nebylo insolvenčním správcem schváleno pro jejich vysokou nákladovost;
- poctivost reorganizačního plánu je podpořena Před-transformací majetku, je předkládán nezajištěným věřitelem a nejsou známy konkrétní machinace dlužníka s majetkem, které by nebyly předmětem odpůrcích žalob podaných insolvenčním správcem (celkem asi 250).

Samotné schválení reorganizačního plánu proto na možnosti bránit se neúčinným majetkovým převodům nemůže mít vliv;

- nesouhlasí s námitkami směřujícími k ocenění pohledávky YVEX a VS faktor, neboť tyto námitky by směřovaly k popření spravedlnosti reorganizačního plánu pro nezajištěné věřitele, kteří však reorganizační plán přijali a je to navíc skutkové hodnocení, které provádí soud. Dále otázka diskontování hodnoty plnění k termínu splnění reorganizačního plánu je nadbytečná, pokud k plnění začne docházet právní mocí usnesení o schválení reorganizačního plánu. Takové diskontování ceny by navíc muselo být provedeno i u odhadu ceny majetkové podstaty ke zpeněžení v konkursu, které bude podobně časově náročné;
- odvolatelé mohli k ochraně svých procesních práv navrhnout doplnění či opravu protokolu ze schůze věřitelů z 20. 1. 2025, který je pro zachycení jednání o schůzi věřitelů procesně závazný, na rozdíl od záznamu a jeho přepisu, což neučinili;
- není správný závěr odvolatelů, že Předkladatel nebyl pověřen většinou hlasů věřitelů, a že je usnesení insolvenčního soudu (B-991) nezákonné, neboť věřitelé žádnou námitku proti závěru hlasování po přijetí rozhodnutí schůze věřitelů nevznášeli. Jejich argumentace nesprávným hlasováním po 1,5 roce od jeho uskutečnění je procesní obstrukcí;
- pro posouzení včasnosti předložení tohoto reorganizačního plánu je významné to, že usnesení B-1038 o prodloužení lhůty k předložení reorganizačního plánu je pravomocné a vykonatelné a nebylo zrušeno žádným mimořádným opravným prostředkem ani insolvenčním soudem samotným. Ani v tomto případě proti tomuto prodloužení lhůty po jeho vydání odvolatelé nijak neprotestovali;
- soud I. stupně neodmítl důkazní návrh odvolatele AVEA, když jimi předložené znalecké posudky zveřejnil v rejstříku ISIR. Pokud nezveřejnil naopak znalecký posudek VALUE4YOU, pak z napadeného usnesení také nijak nevyplývá, že by své rozhodnutí na tomto posudku založil;
- dva členové správní rady ACH byli ze strany věřitelského výboru již navrženi, dispozici s majetkovou podstatou nadále drží insolvenční správce;
- zajištění pohledávky věřitele P-34 bylo označeno řádně, pokud vychází z totožného označení akcií pomocí ISIN, tudíž není pochyb o tom, které akcie jsou předmětem zajištění. Touto otázkou se zabývala i schůze věřitelů a neshledala postup insolvenčního správce vadným, byť označení akcií v reorganizačním plánu vychází z jejich označení v soupise majetku.

37. Věřitel IFIS (předkladatel RP III) ve svém vyjádření (B-1221) ze dne 25. 7. 2025 k podaným odvoláním především shrnul důvody výhodnosti RP III oproti řešení úpadku dlužníka konkursem a dále k odvolání WPB zejména uvedl, že RP III:

- dává jasný obraz o opatřeních, která vedou ke splnění reorganizačního plánu, neboť stanoví tři zdroje příjmů pro uspokojení věřitelů, tedy a) uspokojení pohledávek věřitelů za ACH, b) výplaty likvidačního zůstatku z akcií ACH a c) z přímého výtěžku zpeněžení majetku dlužníka správcem;
- uvádí lhůty plnění, kdy první lhůta činí 3 roky ode dne jeho účinnosti (zpeněžení dle čl. 17.2.7) a 5 let pro ostatní plnění zpeněžení a dále likvidace ACH, ke které dojde k 31.7. kalendářního roku po pátém výročí RP III;
- podává věrné zobrazení ekonomických a právních možností dlužníka, které vyplývá z podkladů RP III, byly doplněny ekonomické a účetní údaje o aktivech vlastněných dlužníkem prostřednictvím společností z jeho holdingu zpracovaných ve formě Znaleckých zpráv, když insolvenční zákon neukládá předkladateli zpracování znaleckého posudku k této otázce (a nebylo by to ani možné realizovat z časových důvodů uložené lhůty);

- nelze hodnotit jako nepoctivý jen proto, že s ním souhlasil Ing. Rastislav Velič (který navíc hlasoval proti tomuto plánu);
 - při hodnocení tzv. testu nejlepšího zájmu je třeba vycházet nejen z kvantitativních kritérií, ale též výhody, kterou přinese převod majetku z off-shorových společností do dispozice ACH ovládané dlužníkem v dispozici insolvenčního správce.
38. K odvolání AVEA se věřitel IFIS (předkladatel RP III) vyjádřil tak, že těmto věřitelům byl dán prostor v rámci schůze věřitelů, při které byl schvalován RP III k vyjádření a k činění procesních návrhů a námitka nedostatečné protokolace je proto jen obstrukční povahy. Rovněž odvolací námitka zpochybňující hlasování věřitelů na předchozí schůzi dne 14. 2. 2024 je jednak nedůvodná, neboť insolvenční soud nemohl počítat při hlasování hlasy nepřítomných věřitelů, jejichž hlasy nehlasovaly o konkrétním věřiteli, který bude mít přednostní právo pro sestavení reorganizačního plánu, ale také opožděná, když přichází v souvislosti s odvoláním vůči jinému rozhodnutí věřitelů (o schválení RP III) se zpožděním více než rok. Rovněž upozorňoval, že k promeškání lhůty k předložení RP III nedošlo, neboť byl podán dle rozhodnutí insolvenčního soudu. Dále nesouhlasil se závěrem odvolatelů, že by soud I. stupně založil své skutkové hodnocení na znaleckém posudku VALE4YOU, s.r.o., který byl jen jedním z podkladů Znalecké zprávy. Konečně poukázal na to, že nevycházel-li soud z důkazu navrhovaného AVEA – znaleckého posudku jí přibráného znalce, učinil tak proto, že otázka hodnot určených ke zpeněžení nebyla hlavním skutkovým argumentem pro schválení RP III, když výše samotných hodnot aktiv dlužníka není podstatným faktorem, který by znamenal rozdílnou míru uspokojení v konkursu či reorganizaci, když odkázal na judikaturu Nejvyššího soudu (rozhodnutí 29 ICdo 13/2015 z 28. 2. 2017) a Ústavního soudu (III. ÚS 989/08 z 12. 2. 2009 a III. ÚS 3122/09 z 14. 6. 2012).
39. Vrchní státní zastupitelství v Praze (dále jen „VSZ“) ve svém vyjádření k odvolání věřitelů poukázalo na:
- složitou holdingovou strukturu, do které je dlužník zapojen, a která při zapojení off-shorových společností je běžnými prostředky korporátního práva těžko kontrolovatelná a s ohledem na nedostatek věrohodných účetních dokladů netransparentní;
 - fakt, že kvůli této složité holdingové struktuře, kde se zpeněžitelný majetek nachází až zpravidla teprve u společností ovládaných dceřinými společnostmi dlužníka, je zpeněžování samotných podílů dlužníka v dceřiných společnostech nevýhodné;
 - postupné transformování podílů dlužníka a jeho pohledávek za dceřinými společnostmi a jimi vlastněnými společnostmi jako logickou cestu k získání přístupu k reálně zpeněžitelnému majetku;
 - předpokládané ukončení provozu dlužníkovy závodu a smysl reorganizace v lepším zpeněžení jeho aktiv;
 - pohledávky věřitelů budou nahrazeny novými pohledávkami za společností ACH, do které budou převedena aktiva dlužníka ze společností jeho holdingu.
40. Vysloveno proto názor, že reorganizace dlužníka může naplnit svůj smysl za předpokladu, že i při ukončení činnosti dlužníka nabídne lepší způsob uspokojení pohledávek věřitelů. Poukázalo na splnění podmínky spravedlnosti RP III při jeho neschválení 3. skupinou věřitelů a na doplnění pojistek proti úpadku nové společnosti ACH oproti původnímu RP I. Při úvaze o výhodnosti RP III oproti řešení úpadku dlužníka konkursem na jednu stranu VSZ poukázalo na nedostatky znaleckých posudků a zpráv EQUITY, které se ukázaly jako nepřesné a jsou do značné míry nepřezkoumatelné, na druhou stranu připustilo, že výhodnost způsobu řešení reorganizace spíše spočívá v jiných okolnostech, než jednoznačně vyšší likvidní hodnotou aktiv dlužníka v tomto způsobu řešení úpadku. Ta spočívá v možnosti soustředit aktiva ovládaných společností do majetku ACH a jejich prodeje, která může být pro věřitele výhodnější

i s přihlédnutím k vyšším plánovaným nákladům reorganizace (přibližně o 80-100 mil. Kč). Ve svém vyjádření VSZ věnovalo důkladnou pozornost složení věřitelského výboru i způsobu obsazení správní rady ACH a možným rizikům plynoucím z možných vazeb mezi členy věřitelského výboru navzájem, popř. dalšími subjekty (např. z minulosti známé spolupráci IFIS s investorem Janem Čermákem). I s přihlédnutím k tomu, že uvedené vazby jsou veřejně známými okolnostmi, se kterými se věřitelé při schvalování RP III měli možnost seznámit, se VSZ klonilo k závěru o RP III jako lepšímu řešení úpadku dlužníka, než by zajišťovalo jeho řešení konkursem, který by narážel zase na jiný druh obtíží zmíněných výše.

41. Vrchní soud v Praze přezkoumal napadené usnesení soudu I. stupně podle § 212 a § 212a zákona č. 99/1963 Sb. občanského soudního řádu (dále jen „o. s. ř.“), včetně řízení jeho vydání předcházejícího, a aniž podle § 94 odst. 2 písm. c) IZ nařizoval jednání, dospěl k těmto zjištěním a závěrům.
42. Jak vyplývá z rekapitulace zjištěného skutkového stavu soudem I. stupně v projednávané věci rozhodoval soud I. stupně o schválení reorganizačního podaného věřitelem IFIS. Tomuto rozhodnutí předcházela procesní situace, kdy usnesením ze dne 11. 5. 2021 (A-186) insolvenční soud zjistil úpadek dlužníka a ustanovil insolvenčního správce. Dále na základě souhlasného hlasování věřitelů na schůzi konané ve dnech 5. a 6. 10. 2021 byla soudem I. stupně povolena reorganizace dlužníka (B-225). Dlužníkem předložený reorganizační plán (B-507 a násl., dále jen „RP I“) schválen nebyl ani ve své přepracované podobě (jako „RP II“) a je blíže charakterizován ve shrnutí zjištění soudu I. stupně v odst. 3-7 tohoto usnesení.
43. Uvedený RP I vycházel ve svých návrzích řešení ze znaleckých posudků znaleckého ústavu EQUITY ustanoveného insolvenčním soudem v usnesení o povolení reorganizace. Byl mu soudem I. stupně zadán úkol, aby stanovil obvyklou cenu majetkové podstaty dlužníka s tím, že pro účely ocenění majetkové podstaty na základě rozhodnutí insolvenčního soudu podle § 153 IZ platí, že provoz dlužníkovy podniku skončil ke dni podání znaleckého posudku a části majetkové podstaty, ke kterým je uplatněno právo na uspokojení ze zajištění, se ve znaleckém posudku ocení i odděleně (§155 odst. 1 IZ). Z posudku vyplývá, že obvyklá cena majetku v majetkové podstatě byla stanovena pro jednotlivé majetkové soubory tak, že hodnota bankovních účtů v majetkové podstatě činí 49 839 681,36 Kč, hodnota pohledávek v majetkové podstatě 1 283 408 764,87 Kč, hodnota majetkových účastí v majetkové podstatě 1 292 012 740,99 Kč, tedy hodnota majetkové podstaty celkem 2 625 261 187,22 Kč, po zaokrouhlení 2 625 261 000 Kč. Při řešení zadaného úkolu znalecký ústav vycházel při ocenění podílů ve většině zahraničních společností (zpravidla v nulové hodnotě) z účetních podkladů k 31. 12. 2020, neboť účetní doklady k datu ocenění 30. 9. 2021 nebyly dodány. Znalecký posudek byl věřiteli schválen na schůzi ve dnech 25. – 26. 7. 2022.
44. Reorganizační plán byl dlužníkem předložen (B-507 a násl.) v soudem I. stupně prodloužené lhůtě dne 20. 6. 2022 a ve znění jeho doplnění ze dne 1. 7. 2022 (B-530 a násl.) a jeho stručná rekapitulace je odvolacím soudem provedena již výše v odst. 3. až 9. tohoto usnesení. Schůze věřitelů k projednání a hlasování o výše uvedeném reorganizačním plánu se uskutečnila dne 25. a 26. 7. 2022. Jak vyplývá z popisu reorganizačního plánu RP I v odůvodnění napadeného usnesení (odst. 1), RP I dělil věřitele do 4 skupin, z toho skupina č. 3 (skupina nezajištěných, tzv. Skupinových věřitelů) tento reorganizační plán nepřijala. Usnesením ze dne 26. 7. 2022, (B-639) soud I. stupně RP I schválil.
45. Po odvolání části věřitelů 3. skupiny odvolací soud usnesení o schválení RP I zrušil a věc vrátil soudu I. stupně k dalšímu řízení (srov. podrobnější popis důvodů rozhodnutí odvolacího soudu v odst. 10-13 tohoto usnesení). Dlužníkem předložený doplněný reorganizační plán (RP II) nebyl při hlasování na schůzi věřitelů dne 25. 7. 2023 přijat dvěma skupinami věřitelů a insolvenční soud proto (usnesení B-836) doplněný reorganizační plán předložený dlužníkem zamítl.
46. Nyní posuzovaný reorganizační plán RP III předložený věřitelem IFIS s přednostním právem předložit reorganizační plán, byl předložen IFIS dne 30. 9. 2024 spolu se zprávou o reorganizačním

plánu, a dále aktualizován i se zprávou o reorganizačním plánu dne 30. 12. 2024. Po schválení zprávy o reorganizačním plánu a aktualizované zprávy o reorganizačním plánu insolvenčním soudem byl RP III hlasováním na schůzi věřitelů dne 25. 1. 2025 přijat skupinou zajištěného věřitele, skupinou nezajištěných věřitelů, ale nebyl přijat skupinou věřitelů s podmíněnými pohledávkami (akcionáři dlužníka). Soud I. stupně rozhodl napadeným usnesením o schválení RP III, kdy stručný popis RP III je obsažen v odst. 16-21 odůvodnění tohoto usnesení a důvody jeho schválení soudem I. stupně v odst. 22-29 tohoto usnesení.

47. Krom uvedeného stručného popisu RP III vyplývajícího z napadeného usnesení (shrnutém v odst. 16-24 odůvodnění tohoto usnesení) odvolací soud dle obsahu spisu doplňuje, že i tento reorganizační plán počítá s ukončením obchodní činnosti dlužníka a prodejem transformovaného i ostatního majetku a rozdělením výtěžku zpeněžení tohoto transformovaného majetku i ostatního majetku dlužníka mezi věřitele 1. a 2. skupiny. Fakticky tedy zachovává koncepci RP I a II, nicméně ji modifikuje tak, aby reorganizační plán vycházel z širšího a aktualizovaného množství informací o ekonomických a právních možnostech dlužníka a vykryl některá rizika, která RP I vytkl odvolací soud. Reorganizace je rozdělena proto do dvou fází, tedy fáze transformace (zahrnující Před-transformaci a Transformaci aktiv dlužníka) a fáze realizace. Zjednodušeně řečeno, prostřednictvím transformace dojde k soustředění aktiv rozptýlených v sub-holdingových strukturách dlužníka do dispozice nově založené dceřiné společnosti dlužníka se 100% majetkovou účastí dlužníka (ACH) a pohledávky nezajištěných věřitelů vůči dlužníku budou restrukturalizovány do pohledávek za ACH, ve které se budou nacházet majetková aktiva a částečně kapitalizovány upsáním nových akcií společnosti ACH, prostřednictvím kterých nezajištění věřitelé získají právo na likvidační zůstatek této společnosti, která je založena na dobu určitou (do 31. 7. toho roku, ve kterém nastane 6. výročí data účinnosti RP III). Druhá fáze reorganizace spočívá v prodeji aktiv dlužníka a aktiv soustředěných v majetku ACH (fáze realizace), v rámci které bude prováděno postupné uspokojení nezajištěných věřitelů – jejich pohledávek za ACH a z prodeje ostatního majetku dlužníka. ACH by měla rychleji zpeněžitelný majetek divestovat v horizontu 3 let, zbylý majetek pak v horizontu 5 let. Konkrétní postup zpeněžování majetkových aktiv dlužníka a transformovaných aktiv převedených do společnosti ACH bude vyplývat až ze strategie zpracované Správní radou ACH (viz další odstavce níže v textu). Bližší termíny ani konkrétní transakce RP III neobsahuje s ohledem na dosud neproběhlou plnou transformaci majetku dlužníka z jeho podílů a pohledávek za sub-holdingovými subjekty do zpeněžitelných aktiv.
48. Tato fáze bude ukončena likvidací společnosti ACH po uplynutí doby, na kterou byla založena a rozdělením výtěžku likvidace mezi určené akcionáře (nezajištěné věřitele). Vedle uspokojení nezajištěných věřitelů dojde k uspokojení zajištěného věřitele prodejem cenných papírů zatížených jeho zástavním právem v rozsahu 100 % s tím, že zbývající částka z prodeje těchto cenných papírů bude určena z části jako rezerva nákladů reorganizace, případně také k uspokojení nezajištěných věřitelů. Jejich uspokojení je plánováno RP III v rozsahu nejméně 10,4 % oproti 9,75 % při uvažovaném výtěžku zpeněžení v konkursu (případně 6,13 % dle aktualizovaných údajů ve Znaleckých zprávách). Časový předpoklad uspokojení nezajištěných věřitelů v RP III je pro věřitele příznivější než v RP I, resp. RP II, neboť počítá s významnějším podílem tohoto uspokojení ve lhůtě do 3 let od schválení reorganizačního plánu. RP III počítá s plnou úhradou pohledávek za majetkovou podstatou či jím na roveň postavených pohledávek, nebude-li uzavřena jiná dohoda o jejich uspokojení.
49. Proces zpeněžení aktiv dlužníka bude proto částečně prováděn insolvenčním správcem (u aktiv, se kterými je oprávněn dlužník přímo disponovat) a částečně prostřednictvím ACH, která bude řízena původně tříčlennou (rozhodnutím Věřitelského výboru ze dne 3. 2. 2025 snížena na dvoučlennou) správní radou, jejíž členy nominuje a schvaluje věřitelský výbor a jmenování provádí správce v pozici jediného akcionáře ACH. Správní rada rozhoduje prostřednictvím dvou svých členů.

50. V době rozhodování odvolacího soudu ze spisu (zápis z 64. schůze věřitelského výboru ze dne 3. 2. 2025, B-1158) plyne, že navržení a odsouhlasení byli jako členové správní rady: Ing. Jiří Boček a Ing. Jan Štrof. Vůči nominaci těchto osob nebyly vzneseny v odvoláních věřitelů žádné námítky. Z vyjádření insolvenčního správce na žádost odvolacího soudu ze dne 1. 7. 2025 (B-1212) odvolací soud zjistil, že ani insolvenční správce nemá vůči osobám členů správní rady námitek, k jejich jmenování přistoupil při výkonu kompetencí jediného akcionáře ACH dne 27. 5. 2025. Oba členové správní rady jsou zkušenými manažery, Ing. Jiří Boček má dlouholeté zkušenosti z managementu špatných úvěrů a restrukturalizace pohledávek a Ing. Jan Štrof z managementu krizového řízení a správy nemovitostí.
51. Způsob realizace (zpeněžení aktiv) soustředěných v ACH je tedy přenesen na Správní radu, která podle části 8.8.1 odst. (c) RP III připraví procesní strategii a zašle insolvenčnímu správci procesní dopis, který jej do 3 pracovních dnů předloží věřitelskému výboru. Tuto strategii do 10 dnů projednají společně členové správní rady s věřitelským výborem a insolvenčním správcem a stanoví podmínky procesu realizace hodnoty majetku. Správní rada má informační povinnost o postupu a výsledcích odsouhlasených transakcí vůči insolvenčnímu správci. Projednané majetkové transakce může ACH provést teprve po jejich schválení insolvenčním správcem, jedinou výjimkou je v případě odmítnutí udělení souhlasu insolvenčního správce možnost udělení souhlasu prostřednictvím věřitelského výboru, ale toliko pro způsob zpeněžení veřejnou dražbou.
52. Postavení insolvenčního správce v reorganizaci bylo na návrh věřitelského výboru posíleno omezením dispozičních práv dlužníka po celou dobu insolvenčního řízení vydáním předběžného opatření insolvenčním soudem ze dne 20. 2. 2025 (B-1157), s jehož vydáním RP III počítal, a podle kterého zejména právní jednání, ze kterých by dlužníkovi mohl vznikat dluh převyšující 200 000 Euro, resp. 600 000 Euro za období 6 po sobě následujících měsíců, podléhá schválení insolvenčního správce, dále je třeba jeho předchozího souhlasu i pro právní jednání dlužníkem ovládané společnosti ACH, na jejichž základě má dojít k dispozici s majetkovými účastmi společnosti ACH v jiných právnických osobách nebo pohledávkami společnosti ACH či s jiným majetkem společnosti ACH, tj. k jakémukoliv převodu, jakož i zatížení a dále schvaluje procesní dopis se strategií realizace majetku ACH (tj. schvalovací proces divestic). Insolvenční správce navíc vykonává činnost nejvyššího orgánu společnosti ACH v postavení jediného akcionáře (za dlužníka).
53. Ekonomické a právní možnosti dlužníka předestřené RP III se opíraly jednak o aktualizované zprávy znaleckého ústavu EQUITY (srov. odst. 24 tohoto usnesení), dále byly dokládány Předtransformačními dokumenty (srov. odst. 23 odůvodnění tohoto usnesení) a v některých ohledech posíleny navrhovanými řešeními obsaženými přímo v RP III (srov. odst. 20-22 odůvodnění tohoto usnesení). Ekonomické a právní možnosti dlužníka byly rovněž předmětem posouzení konzultantů správce E&Y a DRVL. Oproti navrhovaným řešením obsaženým v RP I předloženým dlužníkem, která vzbuzovala důvodné pochybnosti o schopnostech dlužníka zajistit očekávané uspokojení nezajištěných věřitelů v rozsahu 31 %, resp. 9,6 %, hodnoty pohledávek (srov. odst. 11 odůvodnění tohoto usnesení), vychází RP III z následujících ekonomických a právních úvah:

Posudek vypracovaný znaleckým ústavem EQUITY podle § 153 IZ (pro jehož způsob ocenění platí, že provoz dlužníkovy podniku skončil ke dni podání znaleckého posudku a části majetkové podstaty, ke kterým je uplatněno právo na uspokojení ze zajištění, se ve znaleckém posudku ocení odděleně – dále jen posudek reorganizační, byl podán dne 21. 4. 2022 (B-391-405) a byl věřiteli schválen na schůzi ve dnech 25. – 26. 7. 2022 a stanovil obvyklou cenu majetkové podstaty dlužníka na 2 625 261 000 Kč. Při hodnocení tohoto znaleckého posudku v předchozím Zrušovacím usnesení odvolacího soudu byly vysloveny k jeho závěrům výhrady spočívající v zastaralých a neúplných podkladech k ocenění vnukovských a dceřiných společností dlužníka, které vycházely z údajů do 31. 12. 2020 dodaných navíc v nekompletních sestavách. Zásadní připomínky odvolacího soudu však směřovaly především k tzv. Transformačnímu posudku II ze dne 2. 6. 2022 předloženému dlužníkem jako příloha RP I, ze kterého mělo vyplývat možné uspokojení

nezajištěných věřitelů při realizaci reorganizačního plánu ve výši odpovídající hodnotě 5 266 mil. Kč (2. skupina), resp. 245 mil. Kč (3. skupina). Zde odvolací soud poukázal na některé nepodložené závěry znaleckého ústavu EQUITY, ve kterém zejména nebyly vzaty v úvahu časové aspekty vývoje ceny pohledávek a podílů v některých sub-holdingových společnostech (kde např. v několika případech došlo v mezidobí k prohlášení konkursu na jejich majetek) a byly činěny predikce těchto aktiv z nedostatečných účetních dokladů (srov. např. odst. 58-61 odůvodnění Zrušovacího usnesení. Na rizika nepřesnosti a nedůvodného optimismu ocenění transformačního majetku dlužníka upozornil ve své zprávě též insolvenční správce dne 20. 7. 2022 (B-564) s připojenou přílohou stanoviska E&Y.

54. Rozbor ekonomických možností dlužníka pro případ prodeje jeho aktiv předložený věřitelem IFIS v RP III vycházel ze Znaleckých zpráv EQUITY. Znalecká zpráva 1 (srov. odst. č. 24 tohoto odůvodnění) se pokouší stanovit prodejní hodnotu převáděných aktiv Arca Capital (Cyprus) Limited, ID: C161843 (dále jen „ACCY“) k 31. 12. 2023, když vychází z aktualizovaných podkladů ke dni 31. 12. 2022, což je o 2 roky aktuálnější stav oproti znaleckým posudkům zpracovaným předkladatelem RP I. Aktiva ACCL, která mají být převáděna na ACH již ve fázi Před-transformace představují podíly o velikosti 100 % na společnostech ACS 3 s.r.o. IČO 50060465; ACS 5, s.r.o., IČO 50794922; LIGHTPARK, s.r.o., IČO 36736198; AXASOFT, a.s., IČO 35738219 a ARTESIS EUROPE LIMITED, reg. č. HE318211. Zatímco u společností ACS 3, s.r.o. a LIGHTPARK, s.r.o. je závěrem zprávy hodnota 0 % s ohledem na výši závazků, které převyšují aktiva (jedná se o společnosti vlastníci nemovitosti v Bratislavě, resp. provozující vlastní obchodní centrum), u společnosti ACS 5, s.r.o. je stanovena hodnota podílu na 358 120 Euro, AXASOFT, a.s. ve výši 1 716 000 Euro a ARTESIS EUROPE, Ltd. ve výši 4 191 120 Euro. K tomu je dlužno dodat, že ACS 5, s.r.o. je společností s rozsáhlým nemovitým majetkem – bytovými jednotkami připravenými k prodeji a společností AXASOFT, a.s. a ARTESIS EUROPE, Ltd. Jsou společnosti poskytující služby v relativně perspektivním stavu a s dobrou prognózou jejich budoucího hospodářského výsledku. Oproti znaleckému posudku reorganizačnímu ze dne 21. 4. 2022 vychází prodejní cena podílů v těchto třech společnostech v relaci 1 019 000 Euro, 2 493 011 Euro a 5 435 000 Euro, celkem o přibližně 2 750 000 Euro nižší, oproti tzv. Transformačnímu posudku II je tato relace o přibližně 37 mil. Euro nižší. Vzhledem k již minulému negativnímu hodnocení Transformačního posudku II odvolacím soudem ve Zrušovacím usnesení, se jen potvrzuje malá vypovídací hodnota tohoto posudku, na druhou stranu lze na základě údajů obsažených ve Zprávě č. 1 při jejich porovnání s reorganizačním znaleckým posudkem ze dne 21. 4. 2022 konstatovat mírný pokles hodnot podílů ACL v uvedených společnostech (kde jsou soustředěna reálná aktiva) za dobu 2 let od posledního ocenění. Nejvíce je patrný tento pokles u společnosti ACS 5, s.r.o., u které se projevuje zřejmě trend negativního vývoje hospodaření. Ve vztahu k Transformačnímu posudku II by byl pokles hodnoty k vypořádání mezi nezajištěnými věřiteli více než 2 mld. Kč, což lze jen těžko hodnotit jinak, než nepřiměřeným optimismem RP I a II, který ve vztahu k nezajištěným věřitelům nenabízel poctivý obraz ekonomických možností dlužníka.
55. Znalecká zpráva 2 (srov. odst. 24 odůvodnění tohoto usnesení) přináší informace o stanovení prodejní hodnoty zbývajících aktiv společnosti ACCY (podíly 100 % ve společnosti ACS 4, s.r.o., v konkurze, IČO 50220683; ACS Kominarska, s.r.o., v konkurze, IČO 50061674 a ACS Dubravka, s.r.o., v konkurze, IČO 51679311), které jsou oceněny nulovou hodnotou a pohledávek za společnost AXASOFT, a.s., IČO 35738219; za společnost ACS Dubravka, s.r.o., v konkurze, IČO 51679311 a za společnost AITS, a.s., IČO 50786156, které byly oceněny kladnou částkou ve vztahu k pohledávce AXASOFT ve výši 121 826 Euro (v celé výši s ohledem na hospodářský stav společnosti) a ACS Dúbravka ve výši 634 900 Euro (ve výši očekávaného rozvrhového výtěžku).
56. Znalecká zpráva 3 (srov. odst. 24 odůvodnění tohoto usnesení) se zabývá analýzou části Celkového transformovaného majetku, konkrétně cenou pohledávky dlužníka za společnost Arca Capital Malta, LTD, ID: C 83345, (dále jen „ACM“) jejíž součástí je rozbor hodnot jednotlivých aktiv

v podobě pohledávek za dlužníkem a dále za společnostmi Arca Capital Slovakia, a.s., IČO 35868856; YVEX, s.r.o., IČO 36369420; Gothall Residence, a.s., IČO 46426477; Arca Capital (Cyprus) Limited, ID: C161843, ACS Kominarska s.r.o., IČO 50061674; ACS 3, s.r.o., IČO 50060465; ACS 4, s.r.o., IČO 50220683; Arca Capital LTD, reg. č. 04757444; TOPHOLZ, s.r.o., IČO 36549738; Arca Capital Bohemia, a.s., IČO 27110265 a Roslyn, a.s., IČO 35939605. Její výši ke dni 31. 12. 2023 odhaduje na 67 096 872 Euro s tím, že nejvyšší hodnotu mají obnášet pohledávky ACM za Yvex, s.r.o. (27 196 031 Eur), za ACCY (ve výši 3 252 233 Euro), ACL (36 626 969 Euro) a Roslyn, a.s. (2 440 138 Euro).

57. Zatímco v posudku reorganizačním byla pohledávka dlužníka za Yvex, s.r.o. oceněna nulou, po doplnění podkladů z účetnictví Yvexu stanovila EQUITY nynější odhad hodnoty pohledávky vysoko na 27 196 031 Euro. Jako důvod je ve znalecké zprávě 3 uvedena vysoká hodnota dlouhodobého majetku (soubory nemovitých věcí sloužících k provozování rekreace na Slovensku o hodnotě přibližně 83 mil Euro), které prostřednictvím podílu ve společnosti Gothall Residence, a.s. generuje v posledních letech zisk, zatímco vysoká míra závazků směřuje právě toliko proti společnostem v holdingu dlužníka.
58. Znalecká zpráva 4 (srov. odst. 24 odůvodnění tohoto usnesení) pak analyzuje odhad hodnoty zbývajících Celkového transformovaného majetku a dalších částí majetkové podstaty). Z dalších podílů dlužníka v jiných společnostech, případně jím držených cenných papírů (z nichž nejvýznamnější hodnota je přiřazena k majetkovým cenným papírům Nova Real Estate ve výši 39 274 199 Euro a Nova Green Energy ve výši 2 569 424 Euro) vychází výsledný odhad hodnoty 41 950 275 Euro a cena pohledávek (z nichž nejvýznamnější má být pohledávka za společností VS Faktor ve výši 5 421 380 Euro, za společností Riverland ve výši 2 740 980 Euro a za společností HiLow ve výši 2 074 000 Euro), v celkové výši 11 166 522 Euro.
59. Oproti posudku reorganizačnímu, v tomto aktualizovaném odhadu hodnoty transformovaného majetku, je největší rozdíl v ocenění pohledávky za společností VS Faktor (namísto 0 navýšena na 5 421 380 Euro) a Hillow (namísto 0 navýšena na 2 074 000 Euro) a přibližně o 2 mil. Euro byl navýšen odhad hodnoty pohledávky za společností Riverland. Naopak nulovou hodnotou byla vyčíslena pohledávka za CCN Bohemia, která byla v reorganizačním posudku odhadnuta na 2 858 086 Euro. Argumentace ve Znalecké zprávě u společností VS Faktor a Hillow vychází z podkladů z účetnictví doplněných k 31. 12. 2023, ze kterých plyne u společnosti VS Faktor kladný hospodářský výsledek v daném období, navýšení základního kapitálu a snížení hladiny závazků a u společnosti Hillow rovněž kladný výsledek hospodaření a zvýšení bilanční sumy aktiv. Aktiva těchto společností jsou především pohledávky a jejich příslušenství.
60. Jakkoli z procesního hlediska nelze přiřazovat roli Znaleckých zpráv, které tvoří přílohu RP III, charakter důkazu, jímž se prokazují odborné skutečnosti (srov. dále v odst. 85 odůvodnění tohoto usnesení), slouží jako listinný důkaz dobře k popisu ekonomických a právních kroků popsáných v tomto reorganizačním plánu, zvláště za situace, kdy podklady a východiska tohoto výhledu možného vývoje budoucí výše uspokojení věřitelů vycházejí ze zjištění prezentovaných reorganizačním posudkem a aktualizují jej na základě účetních a dalších podkladů za roky 2022 a 2023. Z připojených účetních podkladů se potvrzuje dosavadní poznatek, že u některých společností, které vlastní reálně zpeněžitelný majetek, tvoří větší část jejich závazků právě závazky k dalším členům holdingu dlužníka (ACCL, ACM) a jejich vzájemné vypořádání by mohlo být podstatným přínosem navrhované transformace. Ekonomické a právní možnosti jsou proto i dle názoru odvolacího soudu prezentovány v RP III uvěřitelným způsobem. Na druhou stranu i ze Znaleckých zpráv je zřejmý významný prvek nejistoty plynoucí z dobytosti některých pohledávek (např. s ohledem na složení bilančního majetku společností VS Faktor a Hillow) a vynutitelnosti některých transformačních kroků vůči sub-holdingovým společnostem. Výhradu k úplnosti účetních dokladů zahraničních sub-holdingových společností, jejich důvěryhodnosti a míře záruk spolupráce těchto společností při transformaci majetku holdingu shodně zmiňuje i insolvenční správce ve své zprávě ze dne 16. 1. 2025 (B-1127). Dodává však, že potíže vyplývající

z nepřesně stanovené ceny pohledávek za těmito zahraničnímu subjekty či majetkových účastí dlužníka a kvality spolupráce s nimi, by měla podobný dopad i na zpeněžování majetku dlužníka v konkursu.

61. V tomto smyslu odvolací soud posuzoval i výhrady odvolatelů AVEC ve vztahu k namítaným nedostatkům v ocenění majetkových aktiv dlužníka pro případ reorganizace soustředěné též v podání ze dne 17. 2. 2025 (B-1156) s připojenou přílohou – odborným stanoviskem EVI ze dne 15. 2. 2025 a shodně, jakou soud I. stupně dospěl k přesvědčení, že pro závěr o dostatečnosti informací o ekonomických a právních možnostech dlužníka nejsou významné. Jak bude uvedeno dále, pro posouzení ekonomických možností dlužníka a pro test nejlepšího zájmu jsou sice informace o odhadované ceně dlužnických aktiv v jeho sub-holdingových společnostech důležité a důležitá je i potřebná kritika postupů vedoucích k těmto odhadům, ale s ohledem na likvidační charakter řešení navrhovaných RP III, budou dopady případné odchylky v ocenění těchto aktiv působit obousměrně, tj. projeví se negativně i při způsobu řešení dlužnickova úpadku konkursem, stejně jako působí obdobně v obou způsobech řešení úpadku též úvaha o potřebě indexovat odhad majetkových aktiv dlužníka, když časový odhad RP III se nevymyká ani možnostem rychlosti zpeněžování aktiv dlužníka prostřednictvím nástrojů konkursního řízení. Navíc při existenci vyšších závazků těchto sub-holdingových společností vůči dceřiným společnostem dlužníka je jejich vypořádání převodem aktiv do majetkové sféry dlužníka prostřednictvím Transformace majetku (ACH) žádoucí s ohledem na snížení rizika dominového efektu jejich případného úpadku, který by byl pravděpodobný v případě přímého zpeněžení majetkových účastí dlužníka v rámci konkursu.
62. Konečně otázkou, kterou se odvolací soud po skutkové stránce zabýval, byla otázka transakčních a provozních nákladů navrhované reorganizace a vlivu nákladů předpokládaných v RP III na míru uspokojení nezajištěných věřitelů. Z RP III vyplývá výpočet celkových nákladů za 5 let trvání reorganizace u dlužníka i společnosti ACH v rozsahu 391,6 mil Kč, což činí 13,7 % předpokládané hodnoty zpeněžení. Jedná se tak o náklady výrazně redukováné oproti původním nákladům reorganizace dle RP I. Náklady na konkurs by byly odhadovány nižší, v rozsahu 280 077 000 Kč, nebyly však od doby jejich stanovení v reorganizačním znaleckém posudku aktualizovány. V obou případech nedošlo k započítání vlivu inflace, vliv na míru uspokojení věřitelů však bude mít inflace jak v případě reorganizace, tak i konkursu, u něhož nelze očekávat výrazně rychlejší postup při zpeněžování aktiv dlužníka, než je předestírán v RP III, zvláště pokud by ochota ke spolupráci zahraničních společností obhospodařujících předmětná aktiva byla nižší, než při plnění reorganizačního plánu.
63. Odvolací soud po ověření skutkových zjištění a jejich doplnění v přechozích odst. 41-62 odůvodnění tohoto usnesení posoudil nejprve důvody odvolání odvolatelů AVEC a WPB, které se vztahovaly k procesním pochybením soudu I. stupně.
64. Procesní námitka odvolatele AVEC vztahující se ke způsobu protokolace schůze věřitelů ze dne 25. 1. 2025, a tedy k porušení jeho práva na spravedlivý proces, není dle názoru odvolacího soudu důvodná. Pro zachycení průběhu jednání či jiného úkonu před insolvenčním soudem platí speciální úprava § 85 IZ. Takto je v odst. 1 větě druhé stanoveno: O úkonech, při nichž insolvenční soud jedná s ostatními procesními subjekty o skutkové podstatě projednávané věci nebo o procesních otázkách, které na ni mohou mít vliv, se vždy sepisuje protokol.
65. Proto jak soudní praxe, tak i odborná literatura (srov. např. Jirmásek, Tomáš in: Sprinz Petr a kol.: Insolvenční zákon, 1. vydání /4. aktualizace/ C.H.Beck 2023) dovozuje o jednání či schůzi věřitelů se v insolvenčním řízení zvukový záznam nevyhotovuje, a to ani, když je jednací síň k pořizování těchto záznamů vybavena; obligatorně se vyhotovuje jen protokol. Takto ostatně uvedl i Ústavní soud v souvislosti s projednáním stížnosti ve věci sp. zn. I. ÚS 2906/22 v usnesení ze dne 21. 3. 2023. Proto je pro posuzování ochrany práv odvolatele významné, že protokol, který byl o schůzi věřitelů, na které bylo rozhodováno o schválení RP III, byl pořízen v souladu s § 40

odst. 2 o. s. ř., a že (jak odvolací soud z insolvenčního rejstříku ověřil) vůči němu nebyly odvolatelem vzneseny námitky. Skutečnost, že byl pořízen současně s protokolem též zvukový záznam, není proto pro posouzení námitky odvolatele AVEC relevantní. Pro úplnost je třeba též uvést, že výhrady odvolatele AVEC k RP III byly posouzeny též v rámci odvolacího řízení a jsou tímto rozhodnutím odvolacího soudu zohledněny a vypořádány. Skutečnost, že jsou obsírněji obsaženy v řízení před soudem I. stupně v pořizovaném (nepovinném) záznamu než v protokole, nečiní navíc odvolacímu soudu při jejich posouzení obtíže.

66. Pokud odvolatel AVEC namítal nedodržení lhůty k předložení reorganizačního plánu Předkladatelem, ověřil odvolací soud z insolvenčního rejstříku, že Předkladatel IFIS byl vyzván k předložení reorganizačního plánu usnesením ze dne 20. 2. 2024 (B-982) a tato výzva mu byla doručena dne 20. 3. 2024 do datové schránky. Lhůta 120 dnů počala běžet od 21. 3. 2024 a uplynula dne 18. 7. 2024. Žádost o prodloužení lhůty k předložení reorganizačního plánu byla Předkladatelem podána u soudu dne 22. 7. 2024 (B-1030) a bylo o ní rozhodnuto usnesením ze dne 13. 8. 2024 (B-1038) tak, že lhůta se Předkladateli prodlužuje do 30. 9. 2024. Dne 30. 9. 2024 byl podán RP III (B-1055).
67. Odvolateli AVEC lze tak přitakat v tom, že návrh na prodloužení lhůty byl předkladatelem podán opožděně o 4 dny, neboť poslední den lhůty (čtvrtek) byl 18. 7. 2024. Pro posouzení včasnosti podání RP III je proto třeba vyřešit otázku, zda soud I. stupně mohl vyhovět návrhu na prodloužení lhůty věřitele k podání reorganizačního plánu i v případě, kdy jeho návrh na prodloužení lhůty byl podán opožděně o 4 dny.
68. Pro zodpovězení této otázky je dle názoru odvolacího soudu třeba zhodnotit speciální právní úpravu lhůt k podání reorganizačního plánu (resp. prodloužení lhůty) dle § 339 odst. 1 v souvislosti s § 339 odst. 6 IZ.
69. K charakteru této lhůty a možnostem jejího prodloužení dlužníku dle § 339 odst. 1 ve vztahu k § 351 IZ se vyjádřil Nejvyšší soud v odst. 27-31 usnesení ze dne 22. 12. 2022, sen. zn. 29 NSCR 10/2021 (srov. též usnesení ze dne 31. 5. 2018, sen. zn. 29 NSCR 134/2016) v odst. 28. usnesení tak, že: *Lhůta stanovená insolvenčním zákonem k předložení reorganizačního plánu činí obecně 120 dnů od povolení reorganizace (§ 339 odst. 1 věta první insolvenčního zákona). Jde o lhůtu dostatečnou k tomu, aby dlužník jako osoba s přednostním právem sestavil funkční reorganizační plán. Zároveň tato lhůta chrání ostatní účastníky insolvenčního řízení před zbytečnými průtahy a líknavostí dlužníka (jenž je v době sestavování reorganizačního plánu zásadně osobou s dispozičními oprávněními k majetku, srov. § 229 odst. 3 písm. d/ insolvenčního zákona). Výjimkou z pravidla, že reorganizační plán má být předložen ve lhůtě 120 dnů, je prodloužení této lhůty o přiměřenou délku, jež nesmí přesahovat dalších 120 dnů. Takové prodloužení je možné učinit pouze na základě odůvodněného návrhu, v němž dlužník řádně vysvětlí, z jakého důvodu se mu nepodaří sestavit reorganizační plán v řádné lhůtě (120 dnů) a objasní důvody pro prodloužení lhůty o jím požadovanou délku. Insolvenční soud by pak měl okolnosti tvrzené (a osvědčované) dlužníkem zhodnotit a rozhodnout, zda zákonem stanovenou lhůtu prodlouží (maximálně o délku požadovanou dlužníkem, nejvýše však o 120 dnů). Uvedené platí přiměřeně i pro další osoby oprávněné předložit reorganizační plán (srov. § 339 odst. 6 in fine insolvenčního zákona).*
70. K možnosti předkladatele-dlužníka doplnit reorganizační plán dle § 351 odst. 3 IZ se v odst. 30 téhož usnesení vyjádřil Nejvyšší soud tak, že: *Po zamítnutí reorganizačního plánu jej může předkladatel předložit (v opravené, doplněné či změněné verzi) znovu pouze tehdy, neuplynula-li insolvenčním soudem prodloužená lhůta podle § 339 odst. 1 věta třetí insolvenčního zákona. Insolvenční soud může lhůtu k předložení reorganizačního plánu v odůvodněných případech prodloužit v rozhodnutí, jímž zamítá reorganizační plán, avšak pouze před jejím uplynutím (§ 351 odst. 3 insolvenčního zákona).*
71. Pro poměry projednávané věci je krom uvedeného podstatné, že Předkladatelem RP III je věřitel, pro něhož platí § 339 odst. 1 o lhůtách k předložení reorganizačního plánu a možnosti jejich prodloužení přiměřeně ve smyslu odst. 6. tohoto ustanovení. Je tomu tak proto (a tak ostatně uvedl i Nejvyšší soud v uvedené pasáži odůvodnění usnesení 29 NSCR 10/2021), že sankční dopady

zmeškání lhůty mají vůči dlužníku působit jako ochrana zájmu věřitelů na hospodárném a rychlém projednání insolvenčního řízení, jak plyne ze zásad insolvenčního řízení stanovených v § 5 písm. a) IZ. Oproti tomu u věřitelů je otázka posouzení lhůty k podání reorganizačního plánu i jejího prodloužení soud povinen posuzovat přiměřeně, tedy s přihlédnutím k obtížnějšímu postavení věřitele, jako předkladatele reorganizačního plánu, který na rozdíl od dlužníka získává informace o jeho ekonomických i právních možnostech až v průběhu insolvenčního řízení a jen ze zdrojů, které jsou mu dostupné. Proto soud I. stupně je oprávněn posoudit délku lhůty, o kterou je možno povinnost předložit reorganizační plán prodloužit, ale také vzít v úvahu další okolnosti podané žádosti z pohledu zájmu o spravedlivé rozhodnutí a společný zájem věřitelů v případě, kdy je návrh na prodloužení lhůty podán (v minimální míře) opožděně. Proto v daném případě je odvolací soud toho názoru, že soud I. stupně nepochybil, pokud lhůtu k předložení reorganizačního plánu Předkladateli – věřiteli prodloužil i za situace, kdy byla podána krátce po uplynutí lhůty k podání reorganizačního plánu, pokud s přihlédnutím k vysoké komplikovanosti holdingové struktury dlužníka, rozsahu a charakteru jeho aktiv i obsažnosti předkládaného řešení návrhu Předkladatele vyhověl.

72. Pokud se jedná o další procesní námitku odvolatele AVEC k nesprávnému počítání hlasů věřitelů při rozhodování o přednostním právu Předkladatele – IFIS na schůzi věřitelů dne 14. 2. 2024 (B-977), tak ta spočívala ve zpochybnění způsobu počítání hlasů soudem I. stupně o otázce, zda IFIS bude mít přednostní právo předložit reorganizační plán. Jak ověřil odvolací soud z obsahu insolvenčního rejstříku, schůze věřitelů dne 14. 2. 2024 byla svolána usnesením insolvenčního soudu ze dne 21. 12. 2023 (B-955). V programu schůze byly mj. body:

- d) hlasování, zda přednostní právo sestavit reorganizační plán má mít jiná osoba, než dlužník,
- e) eventuální hlasování o tom, která jiná osoba, než dlužník má přednostní právo sestavit reorganizační plán.

73. V protokole ze schůze věřitelů odvolací soud ověřil, že z přítomných 1081 věřitelů s hlasovacími právy ve výši 13 017 923 146 hlasů bylo většinou 11 924 926 358 hlasů – 91,60 % schváleno rozhodnutí schůze věřitelů, podle kterého má přednostní právo jiná osoba než dlužník [osoba případně pověřená předložením reorganizačního plánu dle bodu e) programu]. Z hlasovacích lístků věřitelů hlasy věřitelů P 1732, P 1735, P 1741 a P 1742 (B-972 a B-975) plyne, že tito věřitelé vyznačili jako předmět hlasování otázku: „*Zda přednostní právo sestavit reorganizační plán má mít jiná osoba než dlužník*“, na kterou hlasovali „*ne*“. O bodu e) programu bylo hlasováno následně, když bylo rozhodnuto o tom, že přednostní právo sestavit reorganizační plán bylo uděleno věřiteli č. 1 IFIS-Investiční fond a.s. s většinou 50,07 hlasů [6 469 762 765 hlasů po odečtení hlasů v počtu z hlasovacích lístků, které byly započítány pro první hlasování o bodu d) programu, ale nikoli k bodu e) programu]. Dále z protokolu neplyne podání návrhu na zrušení tohoto rozhodnutí schůze věřitelů a námitky vůči tomuto postupu ani následně po vydání usnesení o výzvě k předložení reorganizačního plánu Předkladateli (IFIS).

74. Odvolací soud především předesílá, že v projednávané věci je předmětem odvolání schválení reorganizačního plánu již 3. v pořadí. A to poté, kdy Předkladatel tento reorganizační plán vypracoval, předložil a bylo o něm hlasováno tak, že byl dvěma skupinami věřitelů, mj. skupinou nezajištěných věřitelů, v rámci které hlasovali i odvolatelé, přijat. Rozhodovat nyní v souvislosti s rozhodnutím o schválení reorganizačního plánu o otázce, zda rozhodnutí schůze věřitelů dne 14. 2. 2024 (tedy přibližně před 1,5 rokem) bylo vydáno správně, nelze. Obzvláště za situace, kdy vůči tomuto rozhodnutí nebyl podán návrh na jeho zrušení dle § 54 odst. 2 IZ, který upravuje ochranu společného zájmu věřitelů, a který může věřitel, jenž hlasoval proti přijetí napadeného rozhodnutí, využít jako způsob procesní obrany. V dané věci však nebyl takový návrh odvolatelem podán, ani jinak vzneseny alespoň výhrady bezprostředně po zveřejnění rozhodnutí schůze věřitelů nebo po vydání výzvy insolvenčním soudem k podání reorganizačního plánu pověřeným věřitelem. Jak již Vrchní soud v Praze konstatoval v rozhodnutí ze dne 26. 11. 2009, č. j. 2 VSPH 368/2009-

B-105, tato úprava IZ zabraňuje úpravou obsaženou v § 54 a 55 IZ průtahům v insolvenčním řízení tím, „že stanoveným způsobem časově omezuje účastníky pro vznesení jejich výhrad“. Proto v této části nelze k odvolacím argumentům odvolatele přihlížet, neboť uvedené hlasování věřitelů o udělení práva přednostního podání reorganizačního plánu není již dána procesní souvislost s projednávaným předmětem řízení. Pro úplnost však odvolací soud poukazuje na skutečnost, že věřitelé P 1732, P 1735, P 1741 a P 1742 svými hlasovacími lístky hlasovali výslovně toliko o bodu d) schůze. Protože bod e) schůze, o němž byli v usnesení insolvenčního soudu ze dne 21. 12. 2023 včas vyrozuměni, nebyl v jejich hlasovacím lístku nijak, ani obecně vyznačen (např. obecným odmítnutím jakýchkoli osob, jimž by toto právo mohlo být přiznáno), nemohl insolvenční soud svou úvahou vykládat jejich vůli pro předmět hlasování pro bod e) programu. I z tohoto věcného pohledu je proto závěr soudu I. stupně o nezapočítání hlasů těchto věřitelů do hlasování o bodu e) schůze dne 14. 2. 2024 správný a výsledek hlasování odpovídá požadované nadpoloviční většině hlasu přítomných věřitelů dle § 49 odst. 1 IZ.

75. K námitce věřitele AVEC k neprovedení důkazu odborným stanoviskem, které bylo odvolatelem před vydáním napadeného rozhodnutí soudu předloženo se odvolací soud vyjádřil již ve skutkovém hodnocení v odst. 60 odůvodnění tohoto usnesení, když v rámci odvolacího řízení k uvedené listině přihlédl. Odvolací soud tak stojí na názoru, že soud I. stupně vysvětlil důvody svého závěru o hodnocení odhadu míry uspokojení věřitelů prostřednictvím RP III. Jakkoli nepojal přímé hodnocení uvedené listiny do odůvodnění napadeného usnesení, nečiní to napadené usnesení nepřezkoumatelným. Dále k otázce hodnocení podkladu – znaleckého posudku VALUE4YOU z napadeného usnesení soudu I. stupně nijak nevyplývá, že by soud I. stupně z tohoto důkazu při svém skutkovém závěru vycházel. Uvedený znalecký posudek je toliko jedním z mnoha pokladů Znalecké zprávy, pomocí kterých Předkladatel osvědčuje skutečnosti uváděné v RP III a podává co nejširší obraz o ekonomických a právních možnostech dlužníka ve vztahu k hodnotě jeho rozptýlených aktiv. Do určité míry tak aktualizuje podklady původního RP I, mezi které patřil i tzv. Transformační posudek. Jak odvolací soud uvedl v odst. 61 tohoto odůvodnění, samotný výsledek „ocenění“ aktiv dlužníka je třeba hodnotit s určitou mírou tolerance s ohledem na kvalitu a časový posun doložených informací a informativní význam těchto informací (resp. jejich přesnosti) pro rozhodnutí o schválení RP III.
76. Konečně k procesním důvodům odvolání věřitele Ing. Rastislava Veliče, který namítal nesprávný rozsah uspokojení zajištěného věřitele (P34), odvolací soud z důvodů blíže popsanych v odst. 119 a násl. nepřihlížel. Pro úplnost však dodává, že ověřil z insolvenčního rejstříku, že původní věřitel J & T BANKA dne 8. 8. 2023 učinil oznámení o postoupení pohledávky v průběhu insolvenčního řízení, kdy do jeho práv vstoupil Natland Pohledávková III. s.r.o. Toto oznámení bylo insolvenčním soudem vzato na vědomí (P34-10) a pohledávka byla řádně přezkoumaná a o ukončení účasti tohoto věřitele v době rozhodování o schválení RP III nebylo rozhodnuto.
77. Při právním posouzení věcné správnosti napadeného usnesení, a to zejména ve vztahu k odvolacím námitkám vycházel odvolací soud z § 337 a násl. IZ, podle nichž:

§ 337:

(1) Pro potřeby určení rozsahu uspokojení zjištěných pohledávek a hlasování věřitelů o přijetí reorganizačního plánu se věřitelé dlužníka při reorganizaci rozdělují do skupin, a to tak, aby v každé skupině byli věřitelé se zásadně shodným právním postavením a se zásadně shodnými hospodářskými zájmy. Rozdělení věřitelů do jednotlivých skupin obsahuje reorganizační plán, v němž se vždy uvede, podle jakých kritérií k rozdělení věřitelů došlo.

(2) Samostatnou skupinou jsou zejména

a) každý zajištěný věřitel,

b) věřitelé uvedení v § 335,

c) věřitelé, jejichž pohledávky nejsou reorganizačním plánem dotčeny.

(3) Pohledávkou nedotčenou reorganizačním plánem je pohledávka, jejíž výši, splatnost ani další její vlastnosti a práva s ní spojená reorganizační plán nemění, nebo pohledávka, o které věřitel písemně uznal, že není reorganizačním plánem dotčena.

(4) Pohledávkou nedotčenou reorganizačním plánem je i pohledávka, u které v důsledku prodlení dlužníka došlo ke ztrátě sjednané výbavy splátek, jestliže reorganizační plán

a) stanoví splatnost jistiny včetně úroků stejně jako před prodlením dlužníka,

b) nemění žádná další práva spojená s pohledávkou, s výjimkou práv věřitele spojených s účinky zahájení insolvenčního řízení nebo s již nastalým prodlením dlužníka,

c) stanoví, že všechny splátky jistiny a úroku, které měl dlužník zaplatit před svým prodlením do dne účinnosti reorganizačního plánu, budou uhrazeny neprodleně po účinnosti reorganizačního plánu.

(5) Odůvodněnost a vhodnost rozdělení věřitelů do jednotlivých skupin posoudí insolvenční soud při schvalování reorganizačního plánu.

(6) Na základě návrhu dotčeného věřitele nebo předkladatele reorganizačního plánu může insolvenční soud rozhodnout o zařazení věřitele do jiné skupiny; učiní tak před schválením reorganizačního plánu. Proti jeho rozhodnutí nejsou opravné prostředky přípustné.

78. § 338:

(1) Reorganizační plán vymezuje právní postavení dotčených osob v důsledku povolené reorganizace, a to na základě opatření sledujících ozdravení provozu dlužníkovy podniku a uspořádání vzájemných vztahů mezi dlužníkem a jeho věřiteli.

79. § 339:

(1) Přednostní právo sestavit reorganizační plán má dlužník, i když návrh na povolení reorganizace podal některý přihlášený věřitel. Může jej předložit současně s návrhem na povolení reorganizace anebo ve lhůtě 120 dnů od rozhodnutí o povolení reorganizace. Tuto lhůtu může insolvenční soud na návrh dlužníka přiměřeně prodloužit, nejdéle však o 120 dnů.

80. § 340:

(1) Reorganizační plán obsahuje vždy

a) rozdělení věřitelů do skupin, s určením, jak bude nakládáno s pohledávkami věřitelů v jednotlivých skupinách,

b) určení způsobu reorganizace,

c) určení opatření k plnění reorganizačního plánu, zejména z hlediska nakládání s majetkovou podstatou, a s určením osob, které s ní mohou nakládat, včetně rozsahu jejich práv k nakládání s ní,

d) údaj o tom, zda bude pokračovat provoz dlužníkovy podniku nebo jeho části a za jakých podmínek,

e) uvedení osob, které se budou podílet na financování reorganizačního plánu nebo převezmou některé dlužníkovy závazky anebo zajistí jejich splnění, včetně určení rozsahu, v němž jsou ochotny tak učinit,

f) údaj o tom, zda a jak reorganizační plán ovlivní zaměstnanost v dlužníkově podniku, a o opatřeních, která mají být v tomto směru uskutečněna,

g) údaj o tom, zda a jaké závazky vůči věřitelům bude mít dlužník po skončení reorganizace.

(2) V reorganizačním plánu musí být též uvedeno, jak je zajištěno splnění pohledávek, ohledně kterých dosud nebyl skončen incidenční spor, a pohledávek vázaných na odkládací podmínku, jaká je výše částky určené k uspokojení těchto pohledávek pro každou skupinu věřitelů, do které byly zařazeny, a jaká je celková výše částky určené k uspokojení těchto pohledávek podle reorganizačního plánu.

(3) Reorganizační plán musí být sestaven tak, aby údaje v něm obsažené věrně zobrazovaly ekonomické a právní možnosti dlužníka.

(4) Náležitosti reorganizačního plánu stanoví prováděcí právní předpis.

81. § 341:

(1) Reorganizaci lze provést zejména prostřednictvím těchto opatření:

- a) restrukturalizací pohledávek věřitelů, spočívající v prominutí části dluhů dlužníka včetně jejich příslušenství nebo v odkladu jejich splatnosti,*
- b) prodejem celé majetkové podstaty nebo její části anebo prodejem dlužníkovu podniku,*
- c) vydáním části dlužnickových aktiv věřitelům nebo převodem těchto aktiv na nově založenou právnickou osobu, ve které mají věřitelé majetkovou účast,*
- d) fúzí dlužníka – právnické osoby s jinou osobou nebo převodem jeho jmění na společníka se zachováním nebo změnou práv třetích osob, připouští-li to právní předpisy o hospodářské soutěži,*
- e) vydáním akcií nebo jiných cenných papírů dlužníkem nebo novou právnickou osobou podle písmene c) nebo d),*
- f) zajištěním financování provozu dlužníkovu podniku nebo jeho části,*
- g) změnou zakladatelského dokumentu nebo stanov anebo jiných dokumentů upravujících vnitřní poměry dlužníka.*

(2) V reorganizačním plánu může být uplatněno i více ze základních opatření podle odstavce 1, pokud to jejich povaha připouští.

(3) U věřitelů, do jejichž práv reorganizační plán zasahuje, se v reorganizačním plánu uvede, o jakou částku je jejich pohledávka snížena nebo po jakou dobu bude trvat odklad její splatnosti nebo vykonatelnosti anebo v čem spočívají jiné zásahy do práv věřitelů.

(4) Má-li dojít ke změně údajů, které se zapisují do obchodního rejstříku, musí být z reorganizačního plánu zřejmé, jaké údaje mají být z obchodního rejstříku vymazány a jaké údaje nově zapsány.

82. Způsob přijetí reorganizačního plánu stanoví insolvenční zákon v § 344 a násl.:

§ 344:

(1) Není-li dále stanoveno jinak, k projednání reorganizačního plánu a hlasování o jeho přijetí dochází na schůzi věřitelů, která je svolána jen za tímto účelem. O přijetí reorganizačního plánu se v takovém případě hlasuje ve skupinách věřitelů, stanovených reorganizačním plánem.

(2) Dlužníku a insolvenčnímu správci doručí insolvenční soud předvolání na schůzi věřitelů podle odstavce 1 do vlastních rukou s poučením o nezbytnosti jejich účasti.

(3) Schůzi věřitelů k projednání a přijetí reorganizačního plánu insolvenční soud nesvolá nebo již svolanou schůzi věřitelů zruší, jestliže mimo schůzi věřitelů hlasovala o přijetí reorganizačního plánu každá jím stanovená skupina věřitelů nebo považuje-li se reorganizační plán podle tohoto zákona za přijatý bez hlasování.

83. § 345:

(1) O přijetí reorganizačního plánu mohou věřitelé hlasovat i mimo schůzi věřitelů, a to i před podáním návrhu na povolení reorganizace nebo i před podáním insolvenčního návrhu, jestliže měli možnost seznámit se s informacemi, které svým obsahem a rozsahem odpovídají informacím, které musí být obsaženy ve zprávě o reorganizačním plánu; tím není dotčena informační povinnost dlužníka, jehož účastnické cenné papíry jsou přijaty k obchodování na regulovaném trhu.

(2) Výsledky hlasování dosažené mimo schůzi věřitelů se připočtou k výsledkům hlasování dosaženým na schůzi věřitelů. Je-li rozpor mezi hlasováním věřitele mimo schůzi věřitelů a jeho hlasováním na schůzi věřitelů, považuje se za rozhodné hlasování věřitele na schůzi věřitelů; o tom insolvenční soud tohoto věřitele neprodleně vyrozumí.

84. § 347:

(1) Jestliže se pro přijetí reorganizačního plánu vyslovila většina hlasujících věřitelů skupiny, jejíž pohledávky představují nejméně polovinu celkové jmenovité hodnoty pohledávek hlasujících věřitelů této skupiny, platí, že tato skupina věřitelů reorganizační plán přijala.

(2) Jde-li o skupinu věřitelů uvedených v § 335, platí, že tato skupina přijala reorganizační plán, jestliže se pro jeho přijetí vyslovila většina společníků nebo členů dlužníka; u dlužníka se základním kapitálem musí souhrnný podíl těchto společníků nebo členů dlužníka současně představovat alespoň dvě třetiny základního kapitálu dlužníka.

(3) Má-li věřitel více pohledávek zařazených do různých skupin, hlasuje prostřednictvím každé takové pohledávky v těchto skupinách zvlášť.

(4) Skupina věřitelů, jejichž pohledávky nejsou reorganizačním plánem dotčeny, se vždy považuje za skupinu, která reorganizační plán přijala; obdobně to platí pro jednotlivé věřitele této skupiny.

(5) Pokud hlasující věřitel přijal nebo odmítl reorganizační plán v důsledku jednání, které je v rozporu se zákonem nebo jej obchází, rozhodne insolvenční soud, jestliže dosud neschválil reorganizační plán, i bez návrhu a po jednání, že se k hlasu tohoto věřitele nepřiblíží. Rozhodoval-li tento hlas o přijetí nebo odmítnutí reorganizačního plánu, nařídí insolvenční soud nové hlasování o přijetí reorganizačního plánu.

85. K podmínkám schválení reorganizačního plánu uvádí § 348 a § 349 IZ:

§ 348:

(1) Insolvenční soud schválí reorganizační plán, jestliže

a) je v souladu s tímto zákonem a jinými právními předpisy,

b) lze-li se zřetelem ke všem okolnostem důvodně předpokládat, že jím není sledován nepoctivý záměr,

c) jej každá skupina věřitelů přijala nebo se podle § 347 odst. 4 považuje za skupinu, která jej přijala,

d) každý věřitel podle něj získá plnění, jehož celková současná hodnota je ke dni účinnosti reorganizačního plánu stejná nebo vyšší než hodnota plnění, které by zřejmě obdržel, kdyby dlužníkuv úpadek byl řešen konkursem, ledaže přijímající věřitel souhlasí s nižším plněním,

e) pohledávky za majetkovou podstatou a pohledávky jim na roveň postavené byly ubrazeny nebo mají být podle reorganizačního plánu ubrazeny ihned poté, co se reorganizační plán stane účinným, ledaže bylo mezi dlužníkem a příslušným věřitelem dohodnuto jinak.

(2) Insolvenční soud může schválit reorganizační plán, i když není splněna podmínka uvedená v odstavci 1 písm. c), jestliže reorganizační plán přijala alespoň jedna skupina věřitelů, s výjimkou skupiny věřitelů uvedených v § 335. Učini tak za předpokladu, že reorganizační plán zajišťuje rovné zacházení s každou zjištěnou pohledávkou v rámci každé skupiny věřitelů, která jej nepřijala, je-li ve vztahu ke každé takové skupině reorganizační plán spravedlivý a lze-li se zřetelem ke všem okolnostem důvodně předpokládat, že schválení a uskutečnění reorganizačního plánu nepovede k dalšímu úpadku dlužníka nebo k jeho likvidaci, ledaže je likvidace reorganizačním plánem předvídána.

86. § 349:

(1) Reorganizační plán se považuje ve vztahu ke každé skupině zajištěných věřitelů, která ho nepřijala, za spravedlivý, mají-li podle něj věřitelé takové skupiny získat k zajištění svých pohledávek stejný nebo obdobný druh zajištění, v téže pořadí, ke stejnému nebo obdobnému majetku dlužníka, případně k jinému majetku dlužníka nejméně stejné hodnoty, stanovené ke dni účinnosti reorganizačního plánu a obdržením plnění, jehož současná hodnota ke dni účinnosti reorganizačního plánu se bude rovnat nejméně hodnotě zajištění stanovené ve znaleckém posudku.

(2) Není-li dále stanoveno jinak, reorganizační plán se považuje ve vztahu ke každé skupině nezajištěných věřitelů, která ho nepřijala, za spravedlivý, jestliže podle něj má každý věřitel zařazený do takové skupiny získat plnění, jehož současná hodnota ke dni účinnosti reorganizačního plánu není nižší než jmenovitá hodnota jeho zjištěné

pohledávky s úrokem ke dni účinnosti reorganizačního plánu, nebo jestliže podle něj žádný z věřitelů, jehož pohledávka je podřízena pohledávkám takové skupiny, neobdrží žádné plnění.

(3) Reorganizační plán se považuje ve vztahu ke každé skupině věřitelů uvedených v § 335, která ho nepřijala, za spravedlivý, má-li podle něj každý z těchto věřitelů ke dni účinnosti reorganizačního plánu obdržet nejméně takové plnění, kterého by se mu zřejmě dostalo, kdyby po skončení insolvenčního řízení, ve kterém byl dlužníkův úpadek řešen konkursem, proběhla likvidace takového dlužníka.

(4) Podmínka uvedená v odstavci 3 je splněna, jestliže na základě reorganizačního plánu některá skupina nezajištěných věřitelů nezíská plnění, jehož celková současná hodnota ke dni účinnosti reorganizačního plánu je alespoň stejná jako celková jmenovitá hodnota všech zjištěných pohledávek věřitelů zařazených do této skupiny včetně úroku k těmto pohledávkám ke dni účinnosti reorganizačního plánu.

87. Při právním posouzení náležitostí RP III co do rozdělení věřitelů do příslušných skupin, průběhu schůze věřitelů, na které došlo k hlasování o schválení reorganizačního plánu i co do postupu při svolání a vedení této schůze dle § 337, § 344 a § 347 IZ odvolací soud ověřil z obsahu insolvenčního rejstříku a spisu skutečnosti uváděné soudem I. stupně v odůvodnění napadeného usnesení v odst. 19-22 a 27-28. Vycházejí i z dalších zjištění uvedených (v odst. 19-20, 25 a 43 odůvodnění tohoto usnesení) dospěl odvolací soud k závěru shodnému se závěrem soudu I. stupně, že RP III obsahuje rozdělení věřitelů do skupin dle pravidel stanovených v § 337 IZ, neboť samostatnou skupinu tvoří jediný zajištěný věřitel (1. skupina) a rovněž věřitelé uvedení v § 335 IZ, kterými jsou v daném případě akcionáři dlužníka (3. skupina). Schůze věřitelů byla svolána usnesením ze dne 7. 11. 2024 (B-1087), jež bylo doručeno dlužníku i insolvenčnímu správci zvlášť. Nezajištění věřitelé, kteří v projednávané věci mají shodné hospodářské zájmy i právní postavení, tvoří největší skupinu č. 2. Schůze věřitelů byla svolána toliko za účelem schválení tohoto reorganizačního plánu a hlasování o jeho schválení proběhlo řádně dle stanovených skupin věřitelů. Skupiny věřitelů č. 1 a 2 reorganizační plán přijaly, když způsob hlasování vyplývá ze správných zjištění soudu I. stupně uvedených v odst. 28 odůvodnění napadeného usnesení.
88. Skupina 3. (akcionáři dlužníka) reorganizační plán nepřijala, když proti schválení hlasovalo v poměru k celkovému základnímu kapitálu dlužníka 60 % držitelů akcií dlužníka a 40 % nehlasovalo. Proto soud I. stupně správně přistoupil k hodnocení spravedlnosti RP III vůči této skupině věřitelů dle § 348 odst. 2 a § 349 odst. 3 IZ, přičemž odvolací soud odkazuje na jeho argumentaci v napadeném usnesení. Odvolací soud k tomu toliko dodává, že plně sdílí jeho závěr o spravedlnosti reorganizačního plánu ve vztahu k této skupině věřitelů, neboť v uvedené skupině věřitelů je nakládáno se všemi věřiteli shodným (rovným) způsobem a je naplněna podmínka stanovená v § 349 odst. 4 IZ, kdy skupina č. 2 nezajištěných věřitelů nezíská plnění, jehož celková hodnota ke dni účinnosti reorganizačního plánu je alespoň stejná jako celková jmenovitá hodnota všech zjištěných pohledávek této skupiny včetně úroku k těmto pohledávkám ke dni účinnosti reorganizačního plánu. Nezajištění věřitelé mají obdržet plnění v očekávaném rozsahu uspokojení 10,4 %. Za této situace správně RP III stanoví pro věřitele dle § 335 IZ (3. skupina) nulové předpokládané uspokojení z majetkové podstaty i nulový podíl na likvidačním zůstatku dlužníka.
89. Dalším nedostatkem zákonné náležitosti reorganizačního plánu, který byl odvolatelem WPB namítán, bylo to, že nesměřuje k ozdravení dlužníkovu podniku, nýbrž k prodeji a likvidaci dlužníka, která může zhoršit postavení věřitelů, pokud nebude provedena ve formě konkursu. Touto námitkou se odvolací soud zabýval již v případě posuzování odvolání proti schválení původního RP I (srov. Zrušovací usnesení), když zejména uvedl, že „smyslem sanačního způsobu řešení úpadku, kterým je i reorganizace, je dle § 316 odst. 1 IZ zpravidla postupné uspokojování pohledávek věřitelů při zachování provozu dlužníkovu podniku. Reorganizační plán má přinášet dle výše uvedeného § 338 odst. 1 IZ opatření směřující k ozdravení provozu dlužníkovu podniku. ...avšak za určitých okolností zákon nevylučuje likvidační charakter reorganizačního plánu. To naznačuje i širší systematický výklad samotného insolvenčního zákona, který o možnosti likvidace provozu dlužníka, případně samotného dlužníka, pojednává [srov. shora

cit. § 341 odst. 1 písm. d) IZ a § 348 odst. 2) in fine]. Ke smyslu reorganizace se podrobně vyjádřil též Nejvyšší soud např. v rozhodnutí ze dne 30. 5. 2022, sen. zn. 29 NSČR 44/2020, když v odůvodnění svého rozhodnutí shrnul, že reorganizace či oddlužení patří k tzv. sanačním způsobům řešení dlužníkovu úpadku (srov. důvody usnesení Nejvyššího soudu ze dne 23. 3. 2011, sen. zn. 29 NSČR 12/2011, uveřejněného pod číslem 110/2011 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek nebo usnesení Nejvyššího soudu ze dne 24. 7. 2014, sen. zn. 29 NSČR 53/2012, uveřejněného pod číslem 10/2015 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek). Jejich cílem je náprava nepříznivých finančních poměrů dlužníka do té míry, aby se vyřešil jeho úpadek, a zároveň se umožnilo další ekonomické fungování nebo alespoň dosáhlo vyššího uspokojení věřitelů než v případě řešení úpadku konkursem“.

90. Rovněž považuje odvolací soud za významné, že likvidační charakter reorganizačního plánu již v minulosti připustil odvolací Vrchní soud v Praze např. v rozhodnutí ze dne 10. 3. 2014 ve věci sen. zn. 2 VSPH 1938/2013, když v odůvodnění tohoto usnesení uvedl, že: „reorganizace je všeobecně pojímána jako nelikvidační způsob řešení úpadku“. Z dikce § 341 IZ připouštějící prodej celé majetkové podstaty, její části či prodeje podniku dlužníka a z dikce § 348 odst. 2 in fine téhož zákona připouštějící, aby byla likvidace reorganizačním plánem předvídána, však plyne, že insolvenční zákon ve skutečnosti připouští i likvidační způsob provedení reorganizace.“ Podobně vyslovil svůj názor jiný senát Vrchního soudu v Praze v usnesení ze dne 6. 11. 2015, č. j. 1 VSPH 967/2015-B-129, když uvedl, že: „Likvidaci sice insolvenční zákon co alternativní řešení úplně nevylučuje, ale jakožto výsledek s cílem reorganizace se poněkud míjející tuto umožňuje ve své podstatě jen v těch případech, kdy dlužník svůj předvídaný, předpokládaný a očekávaný zánik v reorganizačním plánu věřitelům co řešení své situace zřetelně nabídne a ti je přijmou“. V tomto směru lze odkázat na výslovný text insolvenčního zákona (poslední věta druhého odstavce § 348), jenž za splnění ostatních v tomto odstavci uvedených podmínek umožňuje insolvenčnímu soudu schválit i takový reorganizační plán, v němž dlužník jasně deklaruje svůj úmysl projít procesem likvidace a svůj právní život (jde-li o právnickou osobu) uzavřít. Zmíněné ustanovení se sice vztahuje především k situaci, kdy některá ze skupin věřitelů reorganizační plán nepřijala, nicméně se jeví být samozřejmým, že stejný režim se při reorganizaci likvidací může uskutečnit i při souhlasu všech skupin věřitelů. Jinak řečeno, insolvenční zákon sice připouští, že výsledkem reorganizace může být i dlužníková likvidace, to ale v režimu druhého odstavce § 348 IZ nicméně podmiňuje tím, že likvidace je reorganizačním plánem předvídána, což znamená, že věřitelům o reorganizačním plánu hlasujícím je dáno jasným způsobem na srozuměnou, že přijmou-li takto koncipovaný reorganizační plán, bude reorganizační proces dlužníka završen dlužníkovou likvidací.“
91. Jak tedy uzavřel odvolací soud ve Zrušovacím usnesení, „reorganizační plán, pokud plánuje výslovně likvidaci provozu dlužníka, či přímo likvidaci společnosti dlužníka, nabízí určité hraniční řešení blízké konkursu a takové řešení musí být jednak samotnými věřiteli jejich hlasováním o schválení reorganizačního plánu aprobováno (případně nahrazeno rozhodnutím insolvenčního soudu), a dále musí v souladu se základními principy insolvenčního řízení nabízet své ratio ve vyšším uspokojení věřitelů, než by konkurs nabízel.“
92. S posuzováním otázky možnosti provedení reorganizace tzv. „likvidačním způsobem“ koresponduje tedy též otázka testu nejlepšího zájmu věřitelů dle § 348 odst. 1 písm. d) IZ, kterou v daném případě hodnotil odvolací soud shodně se soudem I. stupně ve vztahu k RP III pozitivně.
93. V projednávané věci je v RP III nabízena odložená likvidace s možností transformace aktiv dlužníka z jeho zahraničních sub-holdingových společností do dceřiné společnosti ACH, kde má dlužník 100% majetkový podíl a je spravován správní radou kontrolovanou insolvenčním správcem s dispozičním oprávněním nad majetkovou podstatou dlužníka díky Předběžnému opatření. Výhodnost pro nezajištěné věřitele (když zajištěný věřitel má být uspokojen ve 100 % své pohledávky a věřitelé – akcionáři nemají být uspokojováni) spočívá v mírně vyšší míře samotného uspokojení (10,4 oproti 9,75 % zjištěných pohledávek), což by i v případě zohlednění vyšší

nákladovosti řešení úpadku reorganizací stále splňovalo formální požadavek na vyšší uspokojení věřitelů, nicméně by činilo relativně zanedbatelnou hodnotu ve výši přibližně 124 mil. Kč. Výhody nabízeného řešení RP III však mají spočívat především ve spolupráci s uvedenými subholdingovými subjekty, které přislíbily součinnost v případě schválení reorganizačního plánu a částečně ji již v případě Před-transformace společnost ACCL i poskytly. Vzhledem k tomu, že součinnost při převodu pohledávek a majetkových účastí dlužníka v uvedených společnostech je předpokladem pro výhodnější zpeněžení těchto aktiv, může dosáhnout výhoda tohoto způsobu řešení úpadku částky podstatně vyšší, neboť dosažení hodnoty zpeněžení dle reorganizačního posudku z roku 2022 v konkursu se nejeví ve světle změn v rozboru hodnot ve Znaleckých zprávách jako reálné. Krom uvedeného rozdílu předpokládané výše realizovaných hodnot hraje významnou roli i faktor času, který při úspěšném provedení Před-transformační fáze a navazující Transformace by vedl k uspokojení větší části pohledávek (míněno plánovaného uspokojení dle RP III) nezajištěných věřitelů do 3 let od schválení RP III.

94. Oproti tomu zpeněžování prostřednictvím konkursních oprávnění insolvenčního správce sice není zatíženo nejistotou v podobě míry dosažené spolupráce, ale jen z toho důvodu, že její předpoklad je nízký. Jinými slovy, zpeněžení aktiv rozptýlených ve složité holdingové struktuře dlužníka bude buď komplikované podle „not“ reorganizačního plánu, nebo možná méně komplikované, ale nevýhodné pro případ zpeněžování netransformovaných hodnot ve formě majetkových podílů dlužníka v zahraničních společnostech, popř. pohledávek dlužníka za těmito společnostmi (ACCL, ACM), jejichž aktiva jsou soustředěna v dalších vnukovských společnostech, popř. pokusu tyto pohledávky za vnukovskými společnostmi řízením dceřiných společností vydobýt, což je obtížné a časově náročné a může působit nebezpečí dominového efektu postupného úpadku těchto společností.
95. Proto odvolací soud uzavírá, že RP III splňuje požadavek obecně soudní judikaturou kladený na tento způsob sanačního řešení úpadku (s likvidací) a současně zákonný požadavek testu nejlepšího zájmu, neboť dává větší důvodné očekávání o lepším uspokojení (nezajištěných) věřitelů, než varianta řešení úpadku dlužníka konkursem, byť rizika spočívající především v otázce výše reálného uspokojení po provedení transformace a v nákladech reorganizace existují. S ohledem na míru informací, kterou věřitelé měli k dispozici prostřednictvím RP III a jeho příloh, a především z kvalifikovaného stanoviska správce a jeho konzultantů v době hlasování o schvalování tohoto reorganizačního plánu (srov. odst. 27 odůvodnění tohoto usnesení), byli nezajištění věřitelé o výhodách i potencionálních nevýhodách odložené likvidace nabízené v RP III oproti zpeněžování v konkursu informováni uspokojivým způsobem a mohli tak v hlasující většině o ní rozhodnout a posoudit, kterému řešení dát po vyhodnocení rizik přednost. Odvolací soud neshledal důvod jejich rozhodnutí zvrátit. Zvláště za situace, kdy v době rozhodování odvolacího soudu byla známa i další podstatná skutečnost, tedy kým bude personálně reprezentována správní rada ACH a v osobách členů správní rady nebyly shledány žádné odborné či jiné pochybnosti.
96. Odvolací soud se zabýval i otázkou související s mírou informovanosti věřitelů o proveditelnosti reorganizačního plánu a rozhodnou pro schválení reorganizačního plánu dle § 348 odst. 1 písm. b) IZ, tedy zda s přihlédnutím ke všem okolnostem lze předpokládat, že je jím sledován nepoctivý záměr, kterou vznášeli odvolatelé WPB i AVEA. Jakkoli lze s odvolateli naprosto souhlasit v tom, že základním a určujícím principem sanačního řešení úpadku je poctivost záměru předkladatele tohoto řešení, je třeba tuto významnou otázku hodnotit ve vztahu k osobně reorganizační plán navrhuující, navrhovanému způsobu provedení reorganizace a rovněž s přihlédnutím k procesní situaci, ve které se řízení nachází.
97. Nejvyšší soud usnesením ze dne 31. 5. 2022 sen. zn. 29 NSČR 109/2020 v rozhodnutí OLEO CHEMICAL (dále jen „OLEO CHEMICAL“) navázal na svou dosavadní judikaturu týkající se poctivého záměru dlužníka a shrnul ji tak, že:

98. Pro reorganizaci a oddlužení jako sanační způsoby řešení úpadku je základním a určujícím principem poctivost, kterou se do insolvenčního zákona promítá právní zásada *nemo turpitudinem suam allegare potest* (nikdo nemůže těžit ze svého nepoctivého jednání). Samotná poctivost se projevuje především v tom, že osoba, jež prosazuje řešení úpadku tímto způsobem (v případě oddlužení dlužník, v případě reorganizace navrhovatel reorganizace či předkladatel reorganizačního plánu), bude mít snahu vyřešit úpadek způsobem, který zohlední oprávněné zájmy věřitelů, a to zejména co nejrychlejší, nejvyšší a zásadně poměrné uspokojení jejich pohledávek při dodržení postupů stanovených insolvenčním zákonem. Právní normy obsahující požadavek poctivosti [§ 323 odst. 2, § 326 odst. 1 písm. a), § 332 odst. 1, § 348 odst. 1 písm. b) a § 395 odst. 1 písm. a) IZ] přitom patří k právním normám, jejichž hypotéza není stanovena přímo právním předpisem a které tak přenechávají soudu, aby podle svého uvážení v každém jednotlivém případě vymezil sám hypotézu právní normy ze širokého, předem neomezeného okruhu okolností. Závěr, že osoba prosazující řešení úpadku sanačním způsobem sleduje nepoctivý záměr, bude závislý vždy na posouzení konkrétních okolností, jež vyjdou najevo v rámci daného insolvenčního řízení [srov. např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 30. 1. 2014, sen. zn. 29 NSČR 8/2012, uveřejněné v časopise Soudní judikatura číslo 4, ročník 2015, pod číslem 47, usnesení Nejvyššího soudu ze dne 13. 6. 2018, sen. zn. 29 NSČR 92/2016, R 105/2019, nebo usnesení Nejvyššího soudu ze dne 30. 9. 2020, sen. zn. 29 NSČR 137/2018, uveřejněné pod číslem 47/2021 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek (dále jen „R 47/2021“)].
99. Ke zkoumání (nepoctivosti) záměru sledovaného návrhem na povolení reorganizace nelze přistupovat šablonovitě, ale je nezbytné zkoumat každý případ jednotlivě v mezích stanovených zejména zásadami a cílem insolvenčního řízení (§ 1 a § 5 IZ).
100. Závěr, že osoba podávající návrh na povolení reorganizace (viz § 317 odst. 1 IZ – dlužník nebo přihlášený věřitel) sleduje jeho podáním nepoctivý záměr, je závislý vždy na posouzení konkrétních okolností, jež vyjdou najevo v rámci daného insolvenčního řízení.
101. Nepoctivost záměru se nevyčerpává jednáními popsány v § 326 odst. 2 písm. a) IZ (jež jsou uvedeny jako příklad a soud je povinen se s nimi vypořádat vždy), neboť k úsudku ve smyslu § 326 odst. 1 písm. a) IZ mohou vést různá jednání. Nepoctivé jednání dlužníka se vždy bude zejména vztahovat k zásadě dle § 5 písm. a) IZ, tedy poctivost chování dlužníka bude zkoumána ve vazbě na uspokojení věřitelů, s čímž souvisí i nakládání s majetkem dlužníka. Krom případů dle § 326 odst. 2 IZ bude typicky (nikoli však vždy a bezvýjimečně) jako nepoctivé možno posoudit jednání dlužníka směřující k poškozování věřitelů (lhotejno, že nesankcionované normami trestního práva) v době před zahájením insolvenčního řízení, zatajujícího majetek či závazky, zkracujícího uspokojování věřitelů, zvýhodňujícího některé věřitele, znemožňujícího věřitelům a insolvenčnímu správci plně zhodnotit jeho majetkovou situaci, poškozujícího svůj majetek apod. Naopak, zjištění, že je zde některá ze skutečností uvedených v § 326 odst. 2 IZ, ještě samo o sobě nemusí vést k závěru, že dlužník (přihlášený věřitel) sleduje podáním návrhu na povolení reorganizace nepoctivý záměr.
102. Ve všech situacích, v nichž se insolvenční soud zabývá (má zabývat) tím, zda je sledován nepoctivý záměr, vychází z „okolností“, na jejichž základě lze závěr, že je sledován nepoctivý záměr, „důvodně předpokládat“. „Důvodným předpokladem“ není „jistota“ o tom, že dlužník sleduje nepoctivý záměr. Nejde o to nepoctivý „záměr“ dlužníku prokázat, nýbrž o to, že zjištěné (v řízení najevo vyšlé) okolnosti (skutečnosti) odůvodňují „předpoklad“, že dlužník takový (nepoctivý) záměr má (v rozhodné době měl).
103. Původně soud I. stupně neměl pochybnosti o poctivosti záměru dlužníka, který předkládal první RP I, ani ve fázi povolení reorganizace (srov. § 326 odst. 1, 2 IZ) ani při schvalování tohoto prvního reorganizačního plánu. Odvolací soud posuzoval následně toliko otázku poctivosti záměru předkladatele – dlužníka, které nebyly dány v době, kdy věřitelé rozhodovali o povolení způsobu řešení úpadku dlužníka na schůzi věřitelů ke dni 6. 10. 2021. Odvolací soud totiž ve Zrušovacím

usnesení (srov. odst. 51-53 uvedeného usnesení) vycházel ze závěru podpořeného judikaturou Nejvyššího soudu v rozhodnutí OLEO CHEMICAL, že je vázán vůlí věřitelů, kteří hlasovali při vědomí skutečností, které by poctivost záměrů dlužníka zpochybňovaly, přesto ve prospěch tohoto sanačního způsobu řešení úpadku, který byl následně soudem povolen. Proto odvolací soud neposuzoval např. probíhající insolvenční řízení jediného člena statutárního orgánu dlužníka, Ing. Rastislava Veliče, otázku převodu majetku dlužníka v době před zahájením insolvenčního řízení (napadených celou řadou incidenčních žalob podaných insolvenčním správcem), ani míru poskytnuté (ne)součinnosti Ing. Rastislavem Veličem při zjišťování majetkové situace a obstarávání podkladů pro ocenění zahraničních společností, které jsou součástí holdingové struktury dlužníka. Přesto ve vztahu k dlužníku částečně objektivní důvody pro pochybnost o poctivosti jeho záměru prezentovanému v RP I shledal, jak je uvedeno dále.

104. Vycházejí z cit. usnesení Nejvyššího soudu ve věci OLEO CHEMICAL posuzoval odvolací soud ve Zrušovacím usnesení ve vztahu k otázce poctivosti záměru dlužníka v jím předloženém RP I například rozdělení věřitelů do skupin bez racionálního odůvodnění, zda navrhované provedení reorganizace není s přihlédnutím ke všem okolnostem nerealizovatelné, zda jsou osoby, které se budou podílet na financování reorganizačního plánu či provedení reorganizace důvěryhodné a konečně zda jsou v reorganizačním plánu uvedené údaje, které nezobrazují věrně ekonomické a právní možnosti dlužníka. Jeho závěr pak vyzněl kriticky právě v uvedených otázkách, kdy zpochybnil zařazení nezajištěných věřitelů do dvou rozdílných skupin s rozdílnou výší navrhovaného uspokojení pohledávek, nedostatek podkladů potřebných pro zhodnocení hospodářské situace dlužníka a především jeho aktiv v zahraničních dceřiných společnostech (zejména ACCL a ACM), které byly neúplné a v poměru k datu ocenění zastaralé. Samotné ocenění aktiv dlužníka pro účely nabídky v RP I se odvolacímu soudu nejevilo jako dobrý podklad pro věrné zobrazení ekonomických a právních možností dlužníka, které měly vést k uspokojení pohledávek nezajištěných věřitelů v rozsahu 31,5 %, resp. 9,6 % a skutkový základ zjištěný k posouzení ekonomických možností dlužníka pro úspěšnou realizaci reorganizačního plánu hodnotil jako: „podstatně méně optimistický, než je prezentován reorganizačním plánem a jeho podklady. Posouzení ceny majetku i „transformovaného“ majetku dlužníka bylo stanoveno k 30. 9. 2021. Proto odvolací soud konstatoval, že existuje riziko úpadku nově zřízené společnosti NOAH ve formě předlužení „a reálné uspokojení nezajištěných věřitelů se může ocitnout v nedohlednu, ba dosáhnout nižší míry, než by jim zajistilo zpeněžení majetku dlužníka v konkursu, neboť budou vlastnit opět jen aktiva společnosti v úpadku. Zvláště, pokud stanovisko insolvenčního správce předpokládá takové riziko již při snížení předpokládané hodnoty výtěžnosti aktiv na 70 % oproti předpokládané hodnotě“.
105. Oproti tomu v projednávané věci sice RP III nabízí technicky vzato obdobné řešení reorganizace, ze kterého vycházel RP I, v projednávané věci ale došlo ke změnám v RP III oproti RP I (a posléze věřitele neschválenému RP II) spočívajícím v odlišném soustředění věřitelů do skupin, kde nezajištění věřitelé, u nichž jsou shodné zájmy, tvoří jen jedinou skupinu č. 2. Navrhovaný způsob uspokojení se nezměnil svou formou, neboť zajištěný věřitel (1. skupina) obdrží plné uspokojení úhradou z výtěžku zajištění jeho pohledávky, nezajištění věřitelé obdrží plnění ve formě postoupené pohledávky a akcií ve společnosti ACH (namísto účasti na společnosti NOAH) a akcionáři dlužníka nebudou uspokojováni. Na rozdíl od RP I a II se také mění navrhovaná výše uspokojení nezajištěných věřitelů (10,4 % jejich pohledávek), které přesvědčivěji odráží ekonomické a právní možnosti dlužníka a opírá se o aktuálnější účetní data a výsledky hospodaření zahraničních společností, v nichž jsou aktiva dlužníka soustředěna, kdy částečně již došlo k přesunu části aktiv z ACCL na ACH díky Před-transformaci. Mění se také časová osa postupného uspokojování nezajištěných věřitelů, kde těžiště realizace pohledávek připadá do 3 let od schválení RP III a mění se management realizace aktiv dlužníka, neboť strategii zpeněžování připraví Správní rada ACH ve složení konkrétních osob jmenovaných před rozhodováním odvolacího soudu na návrh Věřitelského výboru správcem jako jediným akcionářem ACH. Rovněž dohled soudu

a správce nad fází realizace RP III je posílen vydaným Předběžným opatřením a zachováním dispozice správce nad majetkovou podstatou (a výkonu akcionářských práv ACH) po celou dobu trvání reorganizace.

106. Také míra informovanosti věřitelů od předkladatele RP III – IFIS je lepší, než tomu bylo u RP I předkládaného dlužníkem. Podklady RP III byly doplněny o Zprávy 1-4, které obsahují aktualizované informace z účetnictví zahraničních společností a aktualizovaný soupis nemovitých věcí (resortů a dalších komplexů), které představují významné zpeněžitelné hodnoty v případě zdaru transformačního procesu. Rovněž Před-transformační dokumenty přináší konkrétní kroky směřující k převodu aktiv dlužníka v zahraničních společnostech do dispozice ACH zřízené dlužníkem za účelem soustředění a realizace aktiv. Jakkoli odvolací soud souhlasí s námitkou odvolatele AVEA, že Zprávy nelze považovat za důkaz ve smyslu prokázání odborných skutečností dle § 127 o. s. ř., jako listiny podávající informace o majetkové struktuře dlužníka a jeho aktuálním stavu hospodaření ve společnostech, ve kterých drží podíl, mají svou informační hodnotu a lze je, pro hodnocení důkazní situace dle § 125 a § 129 o. s. ř. s určitou mírou ostražitosti, použít, jako zdroj ekonomických informací a spolu se zprávou E&Y též jako analytický rozbor organizační struktury dlužníka a popisu technického postupu při divestičních krocích a realizaci majetkových hodnot dlužníka dle RP III.
107. Po zhodnocení informací o ekonomických možnostech dlužníka dle RP III dospěl i odvolací soud k závěru, že úvaha soudu I. stupně o tom, že z údajů v RP III lze možnosti dlužníka hodnotit jako odpovídající navrhovanému řešení, je správná. Jakkoli informace nejsou úplné a z této skutečnosti plynou rizika ovlivňující míru přesnosti všech odhadů o hodnotě aktiv dlužníka, lze z nich učinit relativně jasný obraz o typu jeho majetkových aktiv, posoudit rizikovost možnosti jejich vymožení, a především učinit závěr o tom, že tato aktiva jsou z větší části prostřednictvím navrhované transformace dostupná k jejich realizaci. Jakkoli lze tedy s odvolatelem WPB i AVEO souhlasit v tom, že obraz o ekonomických možnostech dlužníka (i s ohledem na alokaci reálných hodnot v zahraničních společnostech) není bez otázek a účetní podklady o hospodářské situaci všech společností, ve kterých má majetkovou účast, nebo vůči nimž má pohledávky, nejsou jednak účetně auditované a v některých případech kompletní, je třeba vzít v úvahu skutečnost, že v případech pochybností o stavu společností či vymahatelnosti pohledávek byly tyto nedostatky brány v úvahu v ocenění provedeném jak reorganizačním posudkem, tak i ve vyčíslení hodnot ve Zprávách (zpravidla nulovým oceněním). Proto i s přihlédnutím k realističtějšímu výsledku nabízeného uspokojení, který výrazně nepřevyšuje původně uváděné ocenění dlužníkových aktiv v reorganizačním posudku, a při vědomí toho, že RP III je předkládán jedním z nezajištěných věřitelů, jehož zájmy nejsou odlišné od zájmů ostatních nezajištěných věřitelů, dospěl odvolací soud k závěru, že důvodné předpoklady nepoctivého záměru předkladatele shledány nebyly.
108. Lze tedy shrnout, že při posuzování toho, zda reorganizační plán splňuje „test nejlepšího zájmu věřitelů“ dle § 348 odst. 1 písm. 4 IZ vycházel odvolací soud ze skutkového stavu zjištěného soudem I. stupně doplněného dalšími zjištěními z insolvenčního spisu (srov. odst. 42-60 odůvodnění tohoto usnesení). Argumentačně byla tato otázka odvolacím soudem analyzována v odst. 91 a násl. odůvodnění v souvislosti s posuzováním „likvidačního“ řešení nabízeného RP III. Lze shrnout, že z nashromážděných informací o ekonomické situaci dlužníka a jeho sub-holdingových společností a o skladbě a předpokládané hodnotě aktiv, které je možno po jejich převedení na ACH realizovat (zpeněžit) se nejvíce způsob uspokojení věřitelů prostřednictvím RP III nereálným, naopak předpokládá vyšší uspokojení nezajištěných věřitelů, a to nejen prostřednictvím jednoduchého výpočtu zpeněžení uvedených aktiv, ale především jejich vhodnou divesticí a soustředěním těchto aktiv prostřednictvím dohodnuté součinnosti s třetími subjekty do právně dostupné sféry dceřiné společnosti ACH.
109. Právě transformace aktiv dlužníka ve společnostech, které soustřeďují zpeněžitelná aktiva (komplexy nemovitých věcí, pohledávky apod.) do dispozice ACH se jeví jako klíčová výhoda RP III oproti konkursu, pokud bude větší motivací zahraničních společností ze sub-holdingové

struktury dlužníka pro spolupráci při převodu aktiv a započtení jejich hodnot vůči dlužnickým pohledávkám. A tato ochota se jeví jako reálná díky uzavřené Před-transformační dohodě, ze které plynou první z těchto aktiv do dispozice ACH, a s přihlédnutím k vůli těchto společností prezentované v jejich prohlášeních obsažených v příloze RP III. Bez tohoto postupu by totiž možnosti dosažení hodnoty aktiv v reorganizačním posudku či ve Zprávách pro případ zpeněžení v konkursu byly jen velmi hypotetické. Jakkoli je možno přisvědčit stanovisku Vrchního státního zastupitelství (srov. odst. 39-40 tohoto odůvodnění), že motivace těchto zahraničních subjektů i dlužníka samotného může být ovlivněna vlivem splnění reorganizace na jejich případnou odpovědnost za úpadek dlužníka, pro míru uspokojení nezajištěných věřitelů je úspěch transformace majetku dlužníka klíčový. Pokud dosavadní zjištění nepřinesla konkrétní závěry o podvodném jednání dlužníka, jeho ovládající osoby, či o poskytnutí nezákonných výhod za účast na restrukturalizaci pohledávek dlužníka u jeho sub-holdingových společností, jak usuzuje odvolatel WPB (srov. odst. 32 tohoto usnesení), nelze z tohoto důvodu považovat RP III za nepoctivý. Zvláště za situace, kdy navrhovaná transformace dává smysl i v tom, že významná část závazků těchto sub-holdingových společností, která by v případě jejich vymáhání mohla vést i k jejich úpadku, je řešitelná navrhovaným zápočtem oproti převodu jejich aktiv na ACH, tedy pod kontrolu věřitelů.

110. Další námitky odvolatelů týkající se obsahu reorganizačního plánu, tedy určení způsobu reorganizace a popisu konkrétních opatření reorganizačního plánu ve sm. § 340 odst. 1, písm. b), c) IZ odvolací soud neshledal důvodnými. Podle RP III (srov. odst. 46-59 tohoto usnesení) způsob reorganizace dle RP III spočívá v plném uspokojení zajištěného věřitele, zapodstatových pohledávek, restrukturalizaci a částečnému uspokojení pohledávek nezajištěných věřitelů a jejich částečný převod na nově založenou společnost ACH a jejich kapitalizace v této nově založené dceřiné společnosti dlužníka. Akcionáři dlužníka nemají obdržet žádné plnění ani žádný podíl na likvidačním zůstatku dlužníka. Konkrétní opatření směřující k částečnému uspokojení pohledávek nezajištěných věřitelů bude prováděno dílem správcem a dílem Správní radou (srov. odst. 47-49 odůvodnění tohoto usnesení) podle schválené strategie. Významnou skutečností je fakt, že po celou dobu trvání reorganizačního plánu mohou trvat účinky omezení dispozice dlužníka a dalších subjektů účastnících se transformace (zejm. ACH) v jejich právním jednání díky vydanému Předběžnému opatření, takže správce bude po dobu reorganizace vykonávat mj. funkci statutárního orgánu dlužníka a insolvenční soud bude mít na průběh reorganizace i nadále vliv. Neznalost konkrétních smluv a podmínek prodeje aktiv proto není možné hodnotit jako neurčitost nebo nesrozumitelnost RP III, protože jím navrhované řešení takový podrobný popis realizace aktiv nepředpokládá. RP III lze hodnotit tedy v této otázce skutečně jako nekonkrétní, ale nikoli jako neurčitý nebo nesrozumitelný. Způsob vypořádání převedených restrukturalizovaných pohledávek na nezajištěné věřitele a kapitalizace zbývajících částí jejich původních pohledávek je podrobně v RP III popsán a lze do něho dosadit konkrétní výše pohledávek věřitelů a zjistit očekávanou míru uspokojení dle navrhovaného opatření obsaženého v RP III. Samozřejmě s výhradou míry uspokojení, která bude vyplývat až z dosažené hodnoty realizací dlužnických aktiv. Proto samotná otázka, jestli toto řešení realizace hodnoty aktiv dlužníka je tím nejlepším řešením, nebo zda by bylo vhodnější pojmout reorganizační plán schematičtěji, popř. připravit nějaké konkrétní návrhy kontraktů, je spíše otázkou důvěry hlasujících věřitelů v nabízené řešení. Podobně odvolací soud nahlíží i na dilemma spočívající v tom, zda by bylo vhodnější, aby nezajištění věřitelé namísto nové pohledávky a akcií ke společnosti ACH obdrželi po částech přímé plnění z každého prodeje aktiv dlužníka. Takové řešení si představit lze a jistě je psychologicky uspokojivější. Ale takové řešení RP III nepřináší a bylo na věřitelích, aby výhody a nevýhody řešení nabízeného právě RP III posoudili a rozhodli o něm. Pro odvolací soud zůstávalo podstatnou otázkou toliko to, zda podklad pro učinění takového rozhodnutí věřitelů RP III v poctivé a dostatečné míře podává.

111. K další podmínce schválení reorganizačního plánu dle § 348 odst. 2 IZ, podle které reorganizační plán nesmí vést k dalšímu úpadku dlužníka, odvolací soud konstatuje, že možné riziko neúspěchu reorganizace dlužníka předpokládané v RP III, který předpokládá velmi složitou transformační strategii, v jejímž průběhu může dojít k neplnění očekávané míry hodnoty zpeněžení aktiv dlužníka vzhledem k delšímu časovému horizontu samotného zpeněžování (realizace) aktiv a neznámým konkrétním výškám nabídek ekonomických transakcí, nelze zcela vyloučit, jakkoli se odvolací soud domnívá, že lze důvodně předpokládat, že takový vývoj nenastane. Důvody pro tento názor se opírají o nastavení záruk proti úpadku nově založené společnosti ACH, u které se majetková aktiva dlužníka soustředí, ale především o rámec reorganizace vytvořený Předběžným opatřením, který ponechává značný vliv správce na provádění transakcí souvisejících se zpeněžováním majetkové podstaty i na výkon funkce statutárního orgánu dlužníka a potažmo ACH (srov. odst. 49 a 60 odůvodnění tohoto usnesení). Technicky vzato sice může dojít k neúspěchu provádění RP III, ale nikoli k dalšímu úpadku dlužníka, a to s ohledem jednak na likvidační charakter reorganizačního plánu, ale i vzhledem k míře kontroly průběhu reorganizace správcem a insolvenčním soudem, která by v případě neplnění podmínek dle § 363 odst. 1 IZ reorganizace vyústila v prohlášení konkursu.
112. Dalším významným momentem, který odvolací soud hodnotí v RP III pozitivně, jako opatření proti riziku úpadku nově založené společnosti ACH, je v soustředění aktiv dlužníka prostřednictvím jejich převodu v rámci Před-transformace a transformace. Opatření popsaná v kap. 8.1.4 RP III dopadají na riziko předlužení i na platební neschopnosti jednak kapitalizací převáděné pohledávky dlužníka za ACH za převedená aktiva vydáním akcií ACH a ve vztahu k platební neschopnosti dále časovým vymezením povinností k výplatě pohledávek nezajištěných věřitelů. ACH by mělo soustřeďovat aktiva již díky Před-transformaci. Zůstává určitá míra rizika při významném poklesu hodnoty majetku určeného k realizaci (srov. stanovisko E&Y na č. l. B-1127), ovšem s ohledem na nynější stanovenou hodnotu realizovaného majetku teprve při poklesu hodnoty v rozsahu přibližně 35 %, který z dostupných informací popsanych výše není pravděpodobný.
113. Rovněž jmenování obou členů Správní rady ACH správcem v době před rozhodováním odvolacího soudu dává s ohledem na jejich odborné předpoklady maximální možnou personální záruku znalého a pečlivého přístupu k transformaci a realizaci majetkových aktiv dlužníka.
114. Proto lze shrnout, že RP III přináší sice relativně komplikovanou cestu soustředění aktiv dlužníka do sféry dceřině ACH, ale prostřednictvím nově posouzených informací o stavu aktiv, probíhající součinnosti třetích subjektů i např. nominaci konkrétních osobností do správní rady ACH, nabízí RP III dle názoru odvolacího soudu realističtější řešení a míru uspokojení nezajištěných věřitelů odpovídající ekonomickým možnostem dlužníka, než předchozí reorganizační plány a neodporuje zákonu v otázce složení věřitelských skupin. Z výše uvedených skutkových zjištění totiž vyplývá, že právě s ohledem na rozptýlení majetkových aktiv dlužníka v jeho sub-holdingové struktuře je klíčovou otázkou nikoli znalosti přesné míry uspokojení věřitelů, ale příležitost dosáhnout na majetková aktiva dlužníka takovým způsobem, který by přinesl co nejlepší možnost realizace těchto aktiv a potažmo i nejvyšší možnost uspokojení nezajištěných věřitelů.
115. Odvolací soud bral v úvahu i to, že jsou spojena s realizací RP III určitá rizika, jako je možný pokles hodnot aktiv v průběhu realizace RP III, možné komplikace při zajišťování součinnosti třetích subjektů, nebo např. výše skutečně realizovaných hodnot. Uvedená rizika však dopadají (a to nikoli v menší míře) též na případný způsob řešení úpadku konkursem. Nevýhodou specifickou pro řešení úpadku dlužníka reorganizací v daném případě schváleného RP III jsou náklady reorganizace, které zahrnují výdaje s úhradami spojenými s činností členů Správní rady. Ta by však měla být pokryta vyšším plněním, které lze od RP III očekávat.
116. Dalším podstatným hlediskem pro hodnocení RP III odvolacím soudem bylo též to, že to byli právě věřitelé, a to především věřitelé nezajištění ve 2. skupině, kteří svou většinou projevíli zájem uvedená rizika podstoupit hlasováním ve prospěch RP III. I s přihlédnutím k rizikům realizace RP

III, se proto i odvolacím soudu jeví se jako vhodnější způsob řešení úpadku dlužníka, jenž odpovídá nejlepšímu společnému zájmu věřitelů. Využití způsobu řešení úpadku dlužníka touto formou reorganizace je proto ospravedlněn smyslem takto připraveného postupného soustředění aktiv pod dispoziční oprávnění osoby ovládané přímo dlužníkem (ACH) a jejich následným zpeněžením, který je v souladu s principem rychlého, hospodárného a co nejvyššího uspokojení věřitelů. Uvedená rizika byla navíc známa v době hlasování (25. 1. 2025) věřitelům, a soud I. stupně a nyní i soud odvolací dospěly k závěru, že tato rizika lze v rámci soudního dohledu i prostřednictvím nařízeného Předběžného opatření, kontrolní činnosti Správce i Správní rady dostatečně monitorovat.

117. Proto odvolací soud dospěl k závěru, že odvolání podaná WPB i AVEC s dalšími věřiteli nejsou důvodná, neboť zákonné podmínky pro schválení reorganizace jsou dány, soud I. stupně se s nimi v odůvodnění napadeného usnesení v zásadě vypořádal a ani po posouzení dalších výše uvedených skutečností i argumentů vznesených odvolateli nejsou dány důvody pro revizi rozhodnutí soudu I. stupně, jenž schválil RP III na základě hlasování schůze věřitelů ze dne 25. 1. 2025. Prohlášení konkursu se proto jeví jako ultima ratio řešení úpadku dlužníka, která sice může v dalším řízení v důsledku neplnění reorganizačního plánu nastat, ale lze důvodně očekávat na základě shora popsanych skutkových zjištění, že k tomu nedojde, neboť RP III svůj účel splní.
118. Odvolací soud proto podle § 219 o. s. ř. napadené usnesení v bodě I. výroku jako věcně správné potvrdil.
119. Dále se odvolací soud zabýval tím, zda jsou dány podmínky pro projednání odvolání podaného věřitelem Ing. Rastislavem Veličem (B-1182) a dospěl k závěru, že tomu tak není.
120. Podle § 9 odst. 2 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích (dále jen „ZSOP“) zjistí-li odvolací soud poté, co mu byla věc předložena k rozhodnutí o odvolání, že nebyl zaplacen poplatek splatný podáním odvolání, vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí v délce alespoň 15 dnů; výjimečně může odvolací soud určit lhůtu kratší. Po marném uplynutí této lhůty odvolací soud řízení zastaví. K zaplacení poplatku po marném uplynutí lhůty se nepřihlíží. Obdobně se postupuje při řízení před dovolacím soudem.
121. Podle položky 22 bod 11 a položky 4 bod 1. písm. c) Sazebníku poplatků, za odvolání v insolvenčním řízení se vybere poplatek ve výši 2 000 Kč.
122. Podle § 11 odst. 2 písm. n) ZSOP se od soudního poplatku osvobozují insolvenční správce nebo dlužník s dispozičními oprávněními v řízení o nárocích, které se týkají majetku patřícího do majetkové podstaty nebo které mají být uspokojeny z tohoto majetku.
123. Odvolací soud usnesením ze dne 2. 7. 2025 (B-1213), zveřejněným téhož dne v insolvenčním rejstříku, vyzval Ing. Rastislava Veliče, aby zaplatil soudní poplatek za podané odvolání ve výši 2 000 Kč do 15 dnů od právní moci tohoto usnesení a poučil jej, že v případě jeho nezaplacení bude odvolací řízení zastaveno. Toto usnesení bylo (tehdejšímu) zástupci Ing. Rastislava Veliče doručeno 4. 7. 2025. Dne 18. 7. 2025 předal Ing. Rastislav Velič k poštovní přepravě podání (B-1219), v němž uvedl, že je podle § 11 odst. 2 písm. n) ZSOP osvobozen od placení soudního poplatku, a pro případ, že odvolací soud nebude tohoto názoru, požádal o osvobození od soudního poplatku s poukazem na probíhající insolvenční řízení, v němž byl zjištěn jeho úpadek. Dle sdělení účárny odvolacího soudu nebyl vyměřený poplatek ve stanovené lhůtě ani po jejím uplynutí uhrazen.
124. Odvolací soud předně konstatuje, že osvobození od soudního poplatku podle § 11 odst. 2 písm. n) ZSOP na Ing. Rastislava Veliče, který v projednávané věci vystupuje jako věřitel, nedopadá. Napadené rozhodnutí – usnesení o schválení reorganizačního plánu – nepředstavuje rozhodnutí, kterým by bylo rozhodováno o majetku náležejícím do majetkové podstaty Ing. Rastislava Veliče (jehož úpadek byl zjištěn v odlišném insolvenčním řízení vedeném soudem I. stupně pod sp. zn. MSPH 98 INS 22345/2020). Podstatou reorganizačního plánu v projednávané věci

není rozhodování o majetku Ing. Rastislava Veliče, citované ustanovení se proto vůči jeho poplatkové povinnosti v tomto řízení neprosadí.

125. Ing. Rastislav Veliš proto měl společně s podáním odvolání, resp. k výzvě soudu, povinnost uhradit soudní poplatek. Lhůta stanovená ve výzvě k úhradě soudního poplatku činila 15 dnů od právní moci této výzvy. Výzva, proti níž nebylo odvolání přípustné, nabyla právní moci jejím doručením vyhláškou, tedy zveřejněním v insolvenčním rejstříku (§ 74 odst. 1 IZ ve spojení s § 159 a § 167 odst. 2 o. s. ř.). V projednávané věci se neuplatní § 74 odst. 2 IZ, jelikož počátek lhůty se odvíjel od právní moci výzvy, nikoli od jejího doručení zvláštním způsobem. Skutečnost rozhodná pro počátek běhu lhůty k zaplacení soudního poplatku tak nastala 2. 7. 2025, poslední den lhůty k zaplacení soudního poplatku proto připadl na 17. 7. 2025. V této lhůtě nebyl poplatek uhrazen ani nebyl podán návrh na osvobození od soudního poplatku. Ten byl totiž podán 18. 7. 2025, tedy opožděně, odvolací soud k němu proto nepřihlížel (srov. např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 16. 4. 2019, sp. zn. 30 Cdo 825/2019, publikované pod č. 1/2020 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek).
126. Protože soudní poplatek nebyl ve stanovené lhůtě uhrazen, odvolací soud řízení o odvolání Radka Veliče podle § 9 odst. 2 ZSOP zastavil.

Poučení:

Proti tomuto usnesení je v rozsahu bodu I. výroku dovolání přípustné, jestliže napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešená právní otázka posouzena jinak; dovolání lze podat do dvou měsíců od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu soudu ČR prostřednictvím Městského soudu v Praze. Proti bodu II. výroku není dovolání přípustné.

Toto rozhodnutí se považuje za doručené okamžikem jeho zveřejnění v insolvenčním rejstříku (§ 71 odst. 2 IZ).

Praha 20. srpna 2025

JUDr. Luboš Dörfl, Ph.D., v. r.
předseda senátu